

Službeni list

Europske unije

C 399

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 61.
5. studenoga 2018.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2018/C 399/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2018/C 399/02 Predmet C-57/16 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. rujna 2018. – ClientEarth protiv Europske komisije (Žalba — Pristup dokumentima institucija Europske unije — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Uredba (EZ) br. 1367/2006 — Izvješće o procjeni učinka, nacrt izvješća o procjeni učinka i mišljenje odbora za procjenu učinka — Zakonodavne inicijative u području zaštite okoliša — Odbijanje pristupa — Otkrivanje dokumenata zatraženih tijekom postupka — Daljnje postojanje pravnog interesa — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu postupka odlučivanja koji je u tijeku pred institucijom Unije — Opća pretpostavka) 2

2018/C 399/03 Predmet C-430/16 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 6. rujna 2018. – Bank Mellat protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Borba protiv širenja nuklearnog oružja — Mjera ograničavanja donesene protiv Islamske Republike Iran — Sektorske mjere — Ograničenja prijenosa sredstava u koja su uključene iranske financijske institucije — Postroženje ograničenja — Sporni sustav proizišao iz odredaba Odluke 2012/635/ZVSP i Uredbe (EU) br. 1263/2012 — Provedba Zajedničkog sveobuhvatnog akcijskog plana u vezi s iranskim nuklearnim pitanjem — Ukidanje svih mjera ograničavanja Europske unije vezanih za to pitanje — Stavljanje izvan snage spornog sustava tijekom postupka pred Općim sudom — Utjecaj na pravni interes pred Općim sudom Europske unije — Gubitak pravnog interesa) 3

2018/C 399/04	Predmet C-488/16 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 6. rujna 2018. – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Freistaat Bayern (Žalba — Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig NEUSCHWANSTEIN — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Oznaka zemljopisnog podrijetla — Razlikovni karakter — Članak 52. stavak 1. točka (b) — Zla vjera)	4
2018/C 399/05	Predmet C-527/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EZ) br. 987/2009 — Članak 5. i članak 19. stavak 2. — Radnici upućeni u državu članicu različitu od one u kojoj poslodavac uobičajeno obavlja svoje djelatnosti — Izdavanje potvrda A1 u državi članici podrijetla nakon što je država članica domaćin priznala da su radnici obuhvaćeni njezinim sustavom socijalne sigurnosti — Mišljenje Administrativne komisije — Pogrešno izdavanje potvrda A1 — Utvrđenje — Obvezujući i retroaktivni učinak tih potvrda — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Primjenjivo zakonodavstvo — Članak 12. stavak 1. — Pojam osobe „poslane s ciljem da zamijeni drugu osobu”)	4
2018/C 399/06	Predmet C-4/17 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 6. rujna 2018. – Češka Republika protiv Europske komisije (Žalba — Europski fond za jamstva u poljoprivredi (EFJP) — Troškovi koji su prihvatljivi za financiranje Europske unije — Izdaci nastali Češkoj Republici — Uredba (EZ) br. 479/2008 — Članak 11. stavak 3. — Pojam „restrukturiranje vinograda”)	6
2018/C 399/07	Predmet C-17/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal – Ujedinjena Kraljevina) – Grenville Hampshire protiv The Board of the Pension Protection Fund (Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita zaposlenika u slučaju insolventnosti poslodavca — Direktiva 2008/94/EZ — Članak 8. — Dopunski mirovinski sustavi — Zaštita prava na davanje iz mirovinskog sustava — Zajamčena minimalna razina zaštite)	6
2018/C 399/08	Predmet C-21/17: Presuda Suda (peto vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší soud České republiky – Češka Republika) – Catlin Europe SE protiv O.K. Trans Praha spol. s r. o. (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim i trgovačkim stvarima — Postupak za izdavanje europskog platnog naloga — Uredba (EZ) br. 1896/2006 — Izdavanje platnog naloga zajedno sa zahtjevom za nalog — Nepostojanje prijevoda zahtjeva za nalog — Europski platni nalog koji je proglašen ovršnim — Zahtjev za preispitivanje nakon isteka roka za podnošenje prigovora — Dostava sudskih i izvansudskih pismena — Uredba (EZ) br. 1393/2007 — Primjenjivost — Članak 8. i Prilog II. — Obavještanje primatelja o pravu da odbije primitak neprevedenog akta kojim se pokreće postupak — Nepostojanje standardnog obrasca — Posljedice)	7
2018/C 399/09	Predmet C-80/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – Fundo de Garantia Automóvel protiv Aline Antónije Destapado Pão Mole Juliana, Cristiane Micaele Caetano Juliana (Zahtjev za prethodnu odluku — Obvezno osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila — Direktiva 72/166/EEZ — Članak 3. stavak 1. — Druga direktiva 84/5/EEZ — Članak 1. stavak 4. — Obveza ugovaranja osiguranja — Vozilo parkirano na privatnom zemljištu — Pravo regresa tijela za naknadu štete prema vlasniku neosiguranog vozila)	8
2018/C 399/10	Predmet C-244/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. rujna 2018. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Odluka (EU) 2017/477 — Stajalište koje treba donijeti u ime Europske unije u okviru Vijeća za suradnju osnovanog na temelju Sporazuma o pojačanom partnerstvu i suradnji između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Kazahstana, s druge strane, u pogledu rada Vijeća za suradnju, Odbora za suradnju, specijaliziranih pododбора ili drugih tijela — Članak 218. stavak 9. UFEU-a — Odluka kojom se utvrđuju stajališta koja u ime Unije treba donijeti tijelo osnovano na temelju međunarodnog sporazuma — Sporazum čije se određene odredbe mogu povezati sa zajedničkom vanjskom i sigurnosnom politikom (ZVSP) — Pravilo glasovanja)	9

2018/C 399/11	Predmet C-346/17 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 6. rujna 2018. – Christoph Klein protiv Europske komisije, Savezne Republike Njemačke (Žalba — Članak 340. drugi stavak UFEU-a — Izvanugovorna odgovornost Europske unije — Direktiva 93/42/EEZ — Medicinski proizvodi — Članak 8. stavci 1. i 2. — Postupak zaštitne klauzule — Obavijest države članice o odluci o zabrani stavljanja na tržište medicinskog proizvoda — Nepostojanje odluke Europske komisije — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila čiji je cilj dodjela prava pojedincima — Uzročna veza između postupanja institucije i navodne štete — Dokaz postojanja i opseg štete)	9
2018/C 399/12	Predmet C-454/17 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 6. rujna 2018. – Vincent Piessevaux protiv Vijeća Europske unije (Žalba — Javna služba — Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije — Članak 11. stavak 2. Priloga VIII — Mirovinska prava stečena u nacionalnom sustavu — Prijenos tih prava u mirovinski sustav Unije — Razlika u postupanju između dužnosnikâ čija je kapitalizirana vrijednost njihovih mirovinskih prava prenesena u sustav Unije prije odnosno poslije stupanja na snagu novih općih provedbenih odredbi)	10
2018/C 399/13	Predmet C-471/17: Presuda Suda (deseto vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG protiv Hauptzollamta Hannover (Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Tarifna i statistička nomenklatura — Razvrstavanje robe — Prženi instant rezanci — Tarifni podbroj 1902 30 10)	11
2018/C 399/14	Predmet C-547/17 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 6. rujna 2018. – Basic Net SpA. protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba — Žig Europske unije — Figurativni žig koji prikazuje tri okomite linije — Dokaz razlikovnog karaktera stečenog uporabom)	11
2018/C 399/15	Predmet C-79/17: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austrija) – Postupak koji su pokrenuli Gmalieva s.r. o. i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Slobodno pružanje usluga — Igre na sreću — Monopol na igre na sreću u državi članici — Nacionalni propis koji zabranjuje gospodarsko iskorištavanje automata za igre na sreću bez prethodne dozvole upravnih tijela)	12
2018/C 399/16	Spojeni predmeti C-208/17 P do C-210/17 P: Rješenje Suda (prvo vijeće) od 12. rujna 2018. – NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P), NM (C-210/17 P) protiv Europskog vijeća (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Izjava EU-a i Turske Europskog vijeća od 18. ožujka 2016. — Zahtjev za poništenje)	13
2018/C 399/17	Predmet C-472/17: Rješenje Suda (prvo vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Giudice di pace di L'Aquila – Italija) – Gabriele Di Girolamo protiv Ministero della Giustizia (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda — Socijalna politika — Rad na određeno vrijeme — Mirovni sudac — Očita nedopuštenost)	13
2018/C 399/18	Predmet C-542/17 P: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 11. rujna 2018. – Allstate Insurance Company protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Žig Europske unije — Prijava za registraciju verbalnog žiga DRIVEWISE — Odbijanje zahtjeva — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točka (c) — Članak 7. stavak 2. — Članak 75. — Opisni karakter — Neologizam koji se sastoji od elemenata od kojih svaki opisuje značajke dotičnih proizvoda ili usluga — Namjena proizvoda i usluga — Iskrivljavanje — Obveza obrazlaganja)	14
2018/C 399/19	Predmet C-67/18 P: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. rujna 2018. – Dominique Bilde protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije (Žalba — Dopuštenost — Europski parlament — Propis koji se odnosi na troškove i naknade zastupnika u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa)	14
2018/C 399/20	Predmet C-84/18 P: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. rujna 2018. – Sophie Montel protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije (Žalba — Dopuštenost — Europski parlament — Propis koji se odnosi na troškove i naknade zastupnika u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa)	15

2018/C 399/21	Predmet C-90/18: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Visoki upravni sud – Hrvatska) – Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) protiv Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda — Nedostatna pojašnjenja o činjeničnom i zakonodavnom kontekstu glavnog postupka kao i o razlozima koji opravdavaju potrebu odgovora na prethodna pitanja — Očita nedopuštenost)	15
2018/C 399/22	Predmet C-184/18: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Central Administrativo Sul – Portugal) – Fazenda Pública protiv Carlosa Manuela Patrícia Teixeira, Marie Madalene da Silva Moreira Patrício Teixeira (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Izravno oporezivanje — Članak 18. UFEU-a — Načelo nediskriminacije — Članak 63., 64. i 65. UFEU-a — Slobodno kretanje kapitala — Veće porezno opterećenje dobiti od nekretnina koju su ostvarili nerezidenti — Ograničenja kretanja kapitala u treće zemlje ili iz njih)	16
2018/C 399/23	Predmet C-237/18: Rješenje Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance de Liège – Belgija) – Pauline Stiernon i dr. protiv Belgijske države, SPF Santé publique, Communauté française de Belgique (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Slobodno kretanje radnika — Sloboda izbora zanimanja — Članak 20., 21. i 45. UFEU-a — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 15. — Zanimanje psihomotoričkog terapeuta koje se ne nalazi na nacionalnom popisu paramedicinskih zanimanja)	17
2018/C 399/24	Predmet C-136/18 P: Žalba koju je 19. veljače 2018. podnio Robert Hansen protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 14. prosinca 2017. u predmetu T-304/16: bet365 Group protiv EUIPO-a	17
2018/C 399/25	Predmet C-425/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italija) – Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) protiv Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA	18
2018/C 399/26	Predmet C-450/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2018. uputio Juzgado de lo Social de Gerona (Španjolska) – WA protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social	18
2018/C 399/27	Predmet C-457/18: Tužba podnesena 13. srpnja 2018. – Republika Slovenija protiv Republike Hrvatske	19
2018/C 399/28	Predmet C-465/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. srpnja 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – AV, BU protiv Comune di Bernareggio	21
2018/C 399/29	Predmet C-471/18 P: Žalba koju je 18. srpnja 2018. podnijela Savezna Republika Njemačka protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 8. svibnja 2018. u predmetu T-283/15, Esso Raffinage protiv Europske agencije za kemikalije	21
2018/C 399/30	Predmet C-475/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. srpnja 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – SATI – Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA protiv Azienda di Trasporti Molisana – A.T.M. SpA	22
2018/C 399/31	Predmet C-498/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. srpnja 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – ZW protiv Deutsche Lufthansa AG	23
2018/C 399/32	Predmet C-530/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. kolovoza 2018. uputio Tribunalul Ilfov (Rumunjska) – EP protiv FO-a	23
2018/C 399/33	Predmet C-576/18: Tužba podnesena 12. rujna 2018. – Europska komisija protiv Talijanske Republike	24
2018/C 399/34	Predmet C-586/18 P: Žalba koju je 19. rujna 2018. podnio Buonotourist Srl protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 11. srpnja 2018. u predmetu T-185/15, Buonotourist protiv Komisije	25

2018/C 399/35	Predmet C-587/18 P: Žalba koju je 19. rujna 2018. podnio CSTP Azienda della Mobilità SpA protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 11. srpnja 2018. u predmetu T-186/15, CSTP Azienda della Mobilità protiv Komisije	26
2018/C 399/36	Predmet C-591/18 P: Žalba koju su 21. rujna 2018. podnijeli Brugg Kabel AG i Kabelwerke Brugg AG Holding protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 12. srpnja 2018. u predmetu T-441/14, Brugg Kabel AG i Kabelwerke Brugg AG Holding protiv Europske komisije	28
2018/C 399/37	Predmet C-186/17: Rješenje predsjednika trećeg vijeća Suda od 2. kolovoza 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Berlin – Njemačka) – fliightright GmbH protiv Iberia Express SA	30
2018/C 399/38	Predmet C-212/17: Rješenje predsjednika Suda od 21. kolovoza 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španjolska) – Simón Rodríguez Otero protiv Televisión de Galicia SA, Ministerio Fiscal	30
2018/C 399/39	Predmet C-594/17: Rješenje predsjednika Suda od 2. kolovoza 2018. – Europska komisija protiv Republike Slovenije koju podupiru Kraljevina Belgija, Savezna Republika Njemačka, Republika Estonija, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika, Talijanska Republika	30
2018/C 399/40	Predmet C-36/18: Rješenje predsjednika Suda od 27. srpnja 2018. – Europska komisija protiv Helenske Republike	31
2018/C 399/41	Predmet C-86/18: Rješenje predsjednika Suda od 21. kolovoza 2018. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg	31
2018/C 399/42	Predmet C-284/18: Rješenje predsjednika Suda od 9. kolovoza 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Equitalia centro SpA protiv Poste Italiane SpA	31
Opći sud		
2018/C 399/43	Predmet T-604/16: Presuda Općeg suda od 19. rujna 2018. – HD protiv Parlamenta („Javna služba — Dužnosnici — Primici od rada — Obiteljski doplaci — Naknada za kućanstvo — Naknada za obrazovanje — Naknada za uzdržavano dijete — Pretpostavke za određivanje — Smanjenje naknade slične naravi koja se prima iz drugih izvora — Povrat preplaćenih iznosa — Odluke o prestanku prava na određene naknade — Pogreška koja se tiče prava — Očita pogreška u ocjeni”)	32
2018/C 399/44	Predmet T-623/16: Presuda Općeg suda od 19. rujna 2018. – Volkswagen protiv EUIPO-a – Paalupaikka (MAIN AUTO WHEELS) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije MAIN AUTO WHEELS — Raniji figurativni žigovi Europske unije VW — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) i stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) i stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Prva rečenica članka 75. Uredbe br. 207/2009 (koja je postala prva rečenica članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001)”)	33
2018/C 399/45	Predmet T-39/17: Presuda Općeg suda od 19. rujna 2018. – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) protiv Komisije („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti u vezi s prethodnim istragama sustava državnih potpora u lučkom sektoru svih država članica — Odbijanje pristupa — Izuzeće u vezi sa zaštitom privatnosti i integriteta pojedinca — Uredba (EZ) br. 45/2001 — Pojam privatnosti — Izuzeće u vezi sa zaštitom svrhe inspekcija, istraga i revizija — Primjena opće pretpostavke — Prevladavajući javni interes”)	33
2018/C 399/46	Predmet T-266/17: Presuda Općeg suda od 20. rujna 2018. – Kwizda Holding protiv EUIPO-a – Dermapharm (UROAKUT) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije UROAKUT — Raniji nacionalni i međunarodni figurativni žigovi UroCys — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovodenja u zabludu — Ovlast preinačavanja — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	34

2018/C 399/47	Predmet T-392/17 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 12. srpnja 2018. – TE protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Odbijanje tužbe u glavnom postupku — Obustava postupka”)	35
2018/C 399/48	Predmeti T-337/18 R i T-347/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 24. kolovoza 2018. – Laboratoire Pareva i Biotech3D protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Uredba (EU) br. 528/2012 — Biocidni proizvodi — Aktivna tvar PHMB (1415; 4.7) — Odbijanje odobrenja — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Fumus boni juris — Odvagivanje interesa”)	35
2018/C 399/49	Predmet T-362/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 7. rujna 2018. – Robert protiv Conseil national de l'ordre des pharmaciens („Privremena pravna zaštita — Odbijanje glavne tužbe — Obustava postupka”)	36
2018/C 399/50	Predmet T-475/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 27. kolovoza 2018. – Boyer protiv Wallis-et-Futuna („Privremena pravna zaštita — Javna nabava — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nedopuštenost”)	37
2018/C 399/51	Predmet T-504/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 11. rujna 2018. – XG protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Odbijanje pristupa Komisijinim prostorijama — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje pravnog interesa za ishođenje zatraženih privremenih mjera”)	37
2018/C 399/52	Predmet T-490/18: Tužba podnesena 16. kolovoza 2018. – Neda Industrial Group protiv Vijeća	38
2018/C 399/53	Predmet T-505/18: Tužba podnesena 24. kolovoza 2018. – Mađarska protiv Komisije	39
2018/C 399/54	Predmet T-509/18: Tužba podnesena 24. kolovoza 2018. – Češka Republika protiv Europske komisije	39
2018/C 399/55	Predmet T-516/18: Tužba podnesena 30. kolovoza 2018. – Luksemburg protiv Komisije	40
2018/C 399/56	Predmet T-518/18: Tužba podnesena 31. kolovoza 2018. – YG protiv Komisije	41
2018/C 399/57	Predmet T-519/18: Tužba podnesena 3. rujna 2018. – Global Silicones Council i dr. protiv ECHA-e	42
2018/C 399/58	Predmet T-524/18: Tužba podnesena 29. kolovoza 2018. – Billa protiv EUIPO-a – Boardriders IP Holdings (Billa)	43
2018/C 399/59	Predmet T-525/18: Tužba podnesena 4. rujna 2018. – ENGIE Global LNG Holding i dr. protiv Komisije	44
2018/C 399/60	Predmet T-531/18: Tužba podnesena 26. lipnja 2018. – LL-Carpenter protiv Komisije	45
2018/C 399/61	Predmet T-533/18: Tužba podnesena 6. rujna 2018. – Wanda Films i Wanda Visión protiv EUIPO-a – Dalian Wanda Group Co. (WANDA FILMS)	46
2018/C 399/62	Predmet T-536/18: Tužba podnesena 11. rujna 2018. – Société des produits Nestlé protiv EUIPO-a – European Food (fitness)	47
2018/C 399/63	Predmet T-538/18: Tužba podnesena 14. rujna 2018. – Dickmanns protiv EUIPO-a	48
2018/C 399/64	Predmet T-540/18: Tužba podnesena 11. rujna 2018. – ASL Aviation Holdings i ASL Airlines (Irska) protiv Komisije	49
2018/C 399/65	Predmet T-542/18: Tužba podnesena 17. rujna 2018. – Wanda Films i Wanda Visión protiv EUIPO-a – Dalian Wanda Group Co. (wanda films)	51
2018/C 399/66	Predmet T-543/18: Tužba podnesena 17. rujna 2018. – XK protiv Komisije	52
2018/C 399/67	Predmet T-544/18: Tužba podnesena 13. rujna 2018. – ArcelorMittal Bremen protiv Komisije	52
2018/C 399/68	Predmet T-546/18: Tužba podnesena 17. rujna 2018. – XM i dr. protiv Komisije	53

2018/C 399/69	Predmet T-556/18: Tužba podnesena 19. rujna 2018. – Sensient Colors Europe protiv Komisije . . .	54
2018/C 399/70	Predmet T-557/18: Tužba podnesena 20. rujna 2018. – LG Electronics protiv EUIPO-a – Beko (BECON)	55
2018/C 399/71	Predmet T-559/18: Tužba podnesena 13. rujna 2018. – Atos Medical protiv EUIPO-a – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (medicinski flaster)	55
2018/C 399/72	Predmet T-560/18: Tužba podnesena 13. rujna 2018. – Atos Medical protiv EUIPO-a – Andreas Fahl Medizintechnik – Vertrieb (medicinski flaster)	56
2018/C 399/73	Predmet T-562/18: Tužba podnesena 21. rujna 2018. – YP protiv Komisije	57
2018/C 399/74	Predmet T-776/17: Rješenje Općeg suda od 11. rujna 2018. – Medora Therapeutics protiv EUIPO-a – Biohealth Italia (LITHOREN)	58
2018/C 399/75	Predmet T-371/18: Rješenje Općeg suda od 11. rujna 2018. – Reiner Stemme Utility Air Systems protiv AESA-e	58

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2018/C 399/01)***Posljednja objava**

SL C 392, 29.10.2018.

Prethodne objave

SL C 381, 22.10.2018.

SL C 373, 15.10.2018.

SL C 364, 8.10.2018.

SL C 352, 1.10.2018.

SL C 341, 24.9.2018.

SL C 328, 17.9.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. rujna 2018. – ClientEarth protiv Europske komisije**(Predmet C-57/16 P) ⁽¹⁾****(Žalba — Pristup dokumentima institucija Europske unije — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Uredba (EZ) br. 1367/2006 — Izvješće o procjeni učinka, nacrt izvješća o procjeni učinka i mišljenje odbora za procjenu učinka — Zakonodavne inicijative u području zaštite okoliša — Odbijanje pristupa — Otkrivanje dokumenata zatraženih tijekom postupka — Daljnje postojanje pravnog interesa — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu postupka odlučivanja koji je u tijeku pred institucijom Unije — Opća pretpostavka)**

(2018/C 399/02)

Jezik postupka: engleski

StrankeŽalitelj: ClientEarth (zastupnici: O. W. Brouwer, J. Wolfhagen i F. Heringa, *advocaten*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: F. Clotuche-Duvieusart i M. Konstantinidis, u svojstvu agenata)

Intervenijenti u potporu žalitelju: Republika Finska (zastupnici: H. Leppo i M. J. Heliskoski, u svojstvu agenata), Kraljevina Švedska (zastupnici: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson i N. Otte Widgren, u svojstvu agenata)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 13. studenoga 2015., ClientEarth/Komisija (T-424/14 i T-425/14, EU:T:2015:848).
2. Poništava se odluka Europske komisije od 1. travnja 2014. kojom se uskraćuje pristup izvješću o procjeni učinka u vezi s nacrtom obvezujućeg instrumenta kojim se određuje strategijski okvir za postupke inspekcije i nadzora na temelju rizika i u vezi sa zakonodavstvom Europske unije o okolišu kao i mišljenju odbora za procjenu učinka.
3. Poništava se odluka Europske komisije od 3. travnja 2014. kojom se uskraćuje pristup nacrtu izvješća o procjeni učinka u vezi s pristupom pravosuđu u pitanjima okoliša na razini država članica u području okolišne politike Unije i mišljenju odbora za procjenu učinka.
4. Nalaže se Europskoj komisiji da, uz vlastite troškove, snosi i troškove ClientEartha u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

5. Republika Finska i Kraljevina Švedska snosit će vlastite troškove u žalbenom postupku.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 6. rujna 2018. – Bank Mellat protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske

(Predmet C-430/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Borba protiv širenja nuklearnog oružja — Mjere ograničavanja donesene protiv Islamske Republike Iran — Sektorske mjere — Ograničenja prijenosa sredstava u koja su uključene iranske financijske institucije — Postroženje ograničenja — Sporni sustav proizišao iz odredaba Odluke 2012/635/ZVSP i Uredbe (EU) br. 1263/2012 — Provedba Zajedničkog sveobuhvatnog akcijskog plana u vezi s iranskim nuklearnim pitanjem — Ukidanje svih mjera ograničavanja Europske unije vezanih za to pitanje — Stavljanje izvan snage spornog sustava tijekom postupka pred Općim sudom — Utjecaj na pravni interes pred Općim sudom Europske unije — Gubitak pravnog interesa)

(2018/C 399/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Bank Mellat (zastupnici: M. Brindle, T. Otty, QC, MacLeod i R. Blakeley, barristers, S. Zaiwalla, Z. Burbeza, A. Meskarian i P. Reddy, solicitors)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bishop i I. Rodios, u svojstvu agenta), Europske komisija (zastupnici: D. Gauci, J. Norris-Usher i M. Konstantinidis, u svojstvu agenta), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: S. Brandon, u svojstvu agenta, uz asistenciju M. Gray, barrister)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 2. lipnja 2016., Bank Mellat/Vijeće (T-160/13, EU:T:2016:331).
2. Obustavlja se postupak po tužbi koju je Bank Mellat podnio pod brojem T-160/13 radi poništenja članka 1. točke 15. Uredbe Vijeća (EU) br. 1263/2012, od 21. prosinca 2012. o izmjeni Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana ili navedene odredbe u dijelu u kojem se njome ne predviđa iznimka koja se primjenjuje na slučaj Banka Mellat, kao i po njegovu zahtjevu da Opći sud proglasi članak 1. točku 6. Odluke Vijeća 2012/635/ZVSP, od 15. listopada 2012., o izmjeni odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana neprimjenjivim u odnosu na njega.
3. Bank Mellat i Vijeće Europske unije snosit će svaki svoje troškove kako u žalbenom postupku tako i u prvostupanjskom postupku.

4. Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske i Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 371, 10. 10. 2016.

Presuda Suda (peto vijeće) od 6. rujna 2018. – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Freistaat Bayern

(Predmet C-488/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig NEUSCHWANSTEIN — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Oznaka zemljopisnog podrijetla — Razlikovni karakter — Članak 52. stavak 1. točka (b) — Zla vjera)

(2018/C 399/04)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV (zastupnik: B. Bittner, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: D. Botis, A. Schifko i D. Walicka, agenti), Freistaat Bayern (zastupnik: M. Müller, Rechtsanwalt)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 6, 9. 1. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

(Predmet C-527/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EZ) br. 987/2009 — Članak 5. i članak 19. stavak 2. — Radnici upućeni u državu članicu različitu od one u kojoj poslodavac uobičajeno obavlja svoje djelatnosti — Izdavanje potvrda A1 u državi članici podrijetla nakon što je država članica domaćin priznala da su radnici obuhvaćeni njezinim sustavom socijalne sigurnosti — Mišljenje Administrativne komisije — Pogrešno izdavanje potvrda A1 — Utvrđenje — Obezujuć i retroaktivni učinak tih potvrda — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Primjenjivo zakonodavstvo — Članak 12. stavak 1. — Pojam osobe „poslane s ciljem da zamijeni drugu osobu”)

(2018/C 399/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

uz sudjelovanje: Alpenrind GmbH Martin-Meat Szolgálató és Kereskedelmi Kft, Martimpex-Meat Kft, Pensionsversicherungsanstalt, Allgemeine Unfallversicherungsanstalt

Izreka

1. Članak 5. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1244/2010 od 9. prosinca 2010., u vezi s člankom 19. stavkom 2. Uredbe br. 987/2009, kako je izmijenjena Uredbom br. 1244/2010, treba tumačiti na način da potvrda A1 koju je izdala nadležna ustanova države članice na temelju članka 12. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, kako je izmijenjena Uredbom br. 1244/2010, obvezuje ne samo ustanove države članice u kojoj se djelatnost obavlja nego i sudove te države članice.
2. Članak 5. stavak 1. Uredbe br. 987/2009, kako je izmijenjena Uredbom br. 1244/2010, u vezi s njezinim člankom 19. stavkom 2. treba tumačiti na način da potvrda A1 koju je izdala nadležna ustanova države članice na temelju članka 12. stavka 1. Uredbe br. 883/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 1244/2010, obvezuje ustanove socijalne sigurnosti države članice u kojoj se djelatnost obavlja i njezine sudove sve dok se ne ukine ili proglašeni nevažećom u državi članici u kojoj je izdana, čak i ako se nadležna tijela te države članice i one u kojoj se djelatnost obavlja obrate Administrativnoj komisiji i ona zaključi da je potvrda pogrešno izdana i da se mora ukinuti.

Članak 5. stavak 1. Uredbe br. 987/2009, kako je izmijenjena Uredbom br. 1244/2010, u vezi s njezinim člankom 19. stavkom 2. treba tumačiti na način da potvrda A1 koju je izdala nadležna ustanova države članice na temelju članka 12. stavka 1. Uredbe br. 883/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 1244/2010, obvezuje ustanove socijalne sigurnosti države članice u kojoj se djelatnost obavlja i njezine sudove, ako je primjenjivo i s retroaktivnim učinkom, čak i ako je ta potvrda izdana tek nakon što je spomenuta država članica utvrdila da je dotični radnik obuhvaćen obveznim osiguranjem na temelju njezina zakonodavstva.

3. Članak 12. stavak 1. Uredbe br. 883/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 1244/2010, treba tumačiti na način da, u slučaju u kojem je poslodavac uputio radnika u drugu državu članicu radi obavljanja određenog posla i u kojem je drugi poslodavac tog radnika zamijenio drugim upućenim radnikom, potonjeg valja smatrati osobom „poslanom da zamijeni drugu osobu” u smislu te odredbe, tako da se ne može poslužiti posebnim pravilom sadržanim u spomenutoj odredbi kako bi se na njega i dalje primjenjivalo zakonodavstvo države članice u kojoj njegov poslodavac uobičajeno obavlja svoje djelatnosti.

U tom smislu nije važno to što poslodavci dotičnih dvaju radnika imaju sjedište u istoj državi članici ili održavaju moguće osobne ili organizacijske veze.

⁽¹⁾ SL C 14, 16. 1. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 6. rujna 2018. – Češka Republika protiv Europske komisije**(Predmet C-4/17 P) ⁽¹⁾****(Žalba — Europski fond za jamstva u poljoprivredi (EFJP) — Troškovi koji su prihvatljivi za financiranje Europske unije — Izdaci nastali Češkoj Republici — Uredba (EZ) br. 479/2008 — Članak 11. stavak 3. — Pojam „restrukturiranje vinograda“)**

(2018/C 399/06)

Jezik postupka: češki

Stranke

Žalitelj: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Pavliš i J. Vlácil, u svojstvu agenata)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: P. Ondrůšek i B. Eggers, u svojstvu agenata)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 20. listopada 2016., Češka Republika/Komisija (T-141/15, neobjavljena, EU:T:2016:621).
2. Poništava se Provedbena odluka Komisije (EU) 2015/103 od 16. siječnja 2015. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u dijelu u kojem se njome isključuju izdaci Češke Republike na temelju EFJP-a u korist mjere zaštite vinograda od šteta koje su prouzročili divljač i ptice od 2010. do 2012. u ukupnom iznosu od 2 123 199,04 eura.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i onih koji su Češkoj Republici nastali na ime prvostupanjskog postupka i ove žalbe.

⁽¹⁾ SL C 63, 27. 2. 2017.**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal – Ujedinjena Kraljevina) – Grenville Hampshire protiv The Board of the Pension Protection Fund****(Predmet C-17/17) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita zaposlenika u slučaju insolventnosti poslodavca — Direktiva 2008/94/EZ — Članak 8. — Dopunski mirovinski sustavi — Zaštita prava na davanja iz mirovinskog sustava — Zajamčena minimalna razina zaštite)**

(2018/C 399/07)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Grenville Hampshire

Tuženik: The Board of the Pension Protection Fund

uz sudjelovanje: Secretary of State for Work and Pensions

Izreka

1. Članak 8. Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca treba tumačiti na način da svaki pojedinačni zaposlenik mora primiti davanja iz mirovinskog sustava koja iznose barem 50 % vrijednosti njegovih prava stečenih na temelju dopunskog strukovnog mirovinskog sustava u slučaju insolventnosti njegova poslodavca.
2. Članak 8. Direktive 2008/94, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, ima izravan učinak, tako da se na njega pred nacionalnim sudom može pozivati pojedinačni zaposlenik kako bi osporio odluku nekog tijela, poput the Board of the Pension Protection Funda (Odbor Obveznog fonda za zaštitu mirovina, Ujedinjena Kraljevina).

(¹) SL C 78, 13. 3. 2017.

Presuda Suda (peto vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší soud České republiky – Češka Republika) – Catlin Europe SE protiv O.K. Trans Praha spol. s r. o.

(Predmet C-21/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim i trgovačkim stvarima — Postupak za izdavanje europskog platnog naloga — Uredba (EZ) br. 1896/2006 — Izdavanje platnog naloga zajedno sa zahtjevom za nalog — Nepostojanje prijave zahtjeva za nalog — Europski platni nalog koji je proglašen ovršnim — Zahtjev za preispitivanje nakon isteka roka za podnošenje prigovora — Dostava sudskih i izvansudskih pismena — Uredba (EZ) br. 1393/2007 — Primjenjivost — Članak 8. i Prilog II. — Obavještanje primatelja o pravu da odbije primitak neprevedenog akta kojim se pokreće postupak — Nepostojanje standardnog obrasca — Posljedice)

(2018/C 399/08)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší soud České republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Catlin Europe SE

Tuženik: O.K. Trans Praha spol. s r. o.

Izreka

Uredbu (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uvođenju postupka za europski platni nalog i Uredbu (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima („dostava pismena”), i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 treba tumačiti na način da – u slučaju kada se europski platni nalog dostavlja tuženiku a da zahtjev koji mu je priložen nije sastavljen na jeziku za koji se smatra da ga razumije niti je uz njega priložen prijevod na taj jezik, kako se to zahtijeva člankom 8. stavkom 1. Uredbe br. 1393/2007 – tuženik primjenom standardnog obrasca iz Priloga II. potonjoj uredbi mora biti uredno obaviješten o svojem pravu na odbijanje primitka predmetnog pismena.

U slučaju da je ta formalnost propuštena, postupak se mora ispraviti u skladu s odredbama potonje uredbe dostavom primatelju standardnog obrasca iz Priloga II. navedenoj uredbi.

U tom slučaju, zbog postupovne nepravilnosti koja utječe na dostavu europskog platnog naloga zajedno sa zahtjevom za nalog, taj nalog neće postati ovršan i rok koji tuženik ima za podnošenje prigovora ne može početi teći pa se ne može primijeniti članak 20. Uredbe br. 1896/2006.

⁽¹⁾ SL C 112, 10. 4. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – Fundo de Garantia Automóvel protiv Aline Antónije Destapado Pão Mole Juliana, Cristiane Micaele Caetano Juliana

(Predmet C-80/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Obvezno osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila — Direktiva 72/166/EEZ — Članak 3. stavak 1. — Druga direktiva 84/5/EEZ — Članak 1. stavak 4. — Obveza ugovaranja osiguranja — Vozilo parkirano na privatnom zemljištu — Pravo regresa tijela za naknadu štete prema vlasniku neosiguranog vozila)

(2018/C 399/09)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal de Justiça

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fundo de Garantia Automóvel

Tuženici: Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana, Cristiana Micaela Caetano Juliana

Izreka

1. Članak 3. stavak 1. Direktive Vijeća 72/166/EEZ od 24. travnja 1972. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti, kako je izmijenjena Direktivom 2005/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005., treba tumačiti na način da je ugovaranje osiguranja od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornog vozila obvezno kada je dotično vozilo još uvijek registrirano u državi članici i u voznom stanju, ali je parkirano na privatnom zemljištu samo zbog odluke njegova vlasnika koji ga više nema namjeru voziti.
2. Članak 1. stavak 4. Druge direktive Vijeća 84/5/EEZ od 30. prosinca 1983. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila, kako je izmijenjena Direktivom 2005/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005., treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalno zakonodavstvo kojim se predviđa da tijelo iz te odredbe ima pravo regresa, osim prema osobi ili osobama odgovornima za nezgodu, i prema osobi koja je bila dužna ugovoriti osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe vozila kojim je prouzročena šteta naknadu koje je snosilo to tijelo, ali koja u tu svrhu nije ugovorila osiguranje, čak i ako ta osoba nije građanskopravno odgovorna za nezgodu kao posljedica koje je ta šteta nastala.

⁽¹⁾ SL C 144, 8. 5. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. rujna 2018. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije**(Predmet C-244/17) ⁽¹⁾**

(Tužba za poništenje — Odluka (EU) 2017/477 — Stajalište koje treba donijeti u ime Europske unije u okviru Vijeća za suradnju osnovanog na temelju Sporazuma o pojačanom partnerstvu i suradnji između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Kazahstana, s druge strane, u pogledu rada Vijeća za suradnju, Odbora za suradnju, specijaliziranih pododбора ili drugih tijela — Članak 218. stavak 9. UFEU-a — Odluka kojom se utvrđuju stajališta koja u ime Unije treba donijeti tijelo osnovano na temelju međunarodnog sporazuma — Sporazum čije se određene odredbe mogu povezati sa zajedničkom vanjskom i sigurnosnom politikom (ZVSP) — Pravilo glasovanja)

(2018/C 399/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Havas, L. Gussetti i P. Aalto, u svojstvu agenata, a zatim L. Havas i L. Gussetti, u svojstvu agenata)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bishop i P. Mahnič Bruni, u svojstvu agenata)

Izreka

1. Poništava se Odluka Vijeća (EU) 2017/477 od 3. ožujka 2017. o stajalištu koje treba donijeti u ime Europske unije u okviru Vijeća za suradnju osnovanog na temelju Sporazuma o pojačanom partnerstvu i suradnji između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Kazahstana, s druge strane u pogledu rada Vijeća za suradnju, Odbora za suradnju, specijaliziranih pododбора ili drugih tijela.
2. Održavaju se na snazi učinci Odluke 2017/477.
3. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 239, 24. 7. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 6. rujna 2018. – Christoph Klein protiv Europske komisije, Savezne Republike Njemačke**(Predmet C-346/17 P) ⁽¹⁾**

(Žalba — Članak 340. drugi stavak UFEU-a — Izvanugovorna odgovornost Europske unije — Direktiva 93/42/EEZ — Medicinski proizvodi — Članak 8. stavci 1. i 2. — Postupak zaštitne klauzule — Obavijest države članice o odluci o zabrani stavljanja na tržište medicinskog proizvoda — Nepostojanje odluke Europske komisije — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila čiji je cilj dodjela prava pojedincima — Uzročna veza između postupanja institucije i navodne štete — Dokaz postojanja i opseg štete)

(2018/C 399/11)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Christoph Klein (zastupnik: H.-J. Ahlt, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: G. von Rintelen, A. Sipos i A. C. Becker, agenti), Savezna republika Njemačka

Izreka

1. Djelomično se ukida presuda Općeg suda Europske unije od 28. rujna 2016., Klein/Komisija, (T-309/10 RENV, neobjavljena, EU:T:2016:570) u dijelu u kojem je utvrđeno da Christoph Klein nije dokazao izravnu i dostatnu uzročnu vezu koja bi dovela do odgovornosti Europske unije.
2. Žalba se u preostalom dijelu odbija.
3. Odbija se zahtjev Christopha Kleina za naknadu štete koju je navodno pretrpio jer je Europska komisija povrijedila obveze koje ima na temelju članka 8. Direktive Vijeća 93/42/EEZ od 14. lipnja 1993. o medicinskim proizvodima.
4. Christoph Klein i Europska komisija snosit će vlastite troškove nastale u prvostupanjskom i žalbenom postupku.
5. Savezna Republika Njemačka snosi vlastite troškove nastale u prvostupanjskom postupku.

⁽¹⁾ SL C 300, 11. 9. 2017.

**Presuda Suda (osmo vijeće) od 6. rujna 2018. – Vincent Piessevaux protiv Vijeća Europske unije
(Predmet C-454/17 P) ⁽¹⁾**

(Žalba — Javna služba — Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije — Članak 11.stavak 2. Priloga VIII — Mirovinska prava stečena u nacionalnom sustavu — Prijenos tih prava u mirovinski sustav Unije — Razlika u postupanju između dužnosnikâ čija je kapitalizirana vrijednost njihovih mirovinskih prava prenesena u sustav Unije prije odnosno poslije stupanja na snagu novih općih provedbenih odredbi)

(2018/C 399/12)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Vincent Piessevaux (zastupnici: L. Ponteville, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Vincent Piessevaux snosi vlastite troškove, kao i troškove Vijeća Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 374, 6. 11. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG protiv Hauptzollamta Hannover

(Predmet C-471/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Tarifna i statistička nomenklatura — Razvrstavanje robe — Prženi instant rezanci — Tarifni podbroj 1902 30 10)

(2018/C 399/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG

Tuženik: Hauptzollamt Hannover

Izreka

Kombiniranu nomenklaturu iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi u njezinoj verziji koja proizlazi iz Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 927/2012 od 9. listopada 2012. treba tumačiti na način da su jela od instant rezanaca, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koja se u bitnome sastoje od kocke prethodno kuhanih i prženih rezanaca, obuhvaćena njezinim podbrojem 1902 30 10.

⁽¹⁾ SL C 374, 6. 11. 2017.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 6. rujna 2018. – Basic Net SpA. protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-547/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Figurativni žig koji prikazuje tri okomite linije — Dokaz razlikovnog karaktera stečenog uporabom)

(2018/C 399/14)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Basic Net SpA (zastupnik: D. Sindico, avvocato)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: L. Rampini, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Društvu Basic Net SpA nalaže se snošenje, osim vlastitih, i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 13, 15. 1. 2018.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austrija) – Postupak koji su pokrenuli Gmalieva s.r.o. i dr.

(Predmet C-79/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Slobodno pružanje usluga — Igre na sreću — Monopol na igre na sreću u državi članici — Nacionalni propis koji zabranjuje gospodarsko iskorištavanje automata za igre na sreću bez prethodne dozvole upravnih tijela)

(2018/C 399/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH, Haydar Demir

uz sudjelovanje: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Izreka

Na sudu koji je uputio zahtjev je da utvrdi, s obzirom na navode Suda Europske unije, među ostalim u presudi od 30. travnja 2014., Pflieger i dr. (C-390/12, EU:C:2014:281), treba li se nacionalni pravni sustav monopola na igre na sreću, poput ovoga u glavnom postupku, smatrati sukladnim s člankom 56. i sljedećima UFEU-a, kad je u nacionalnom sudskom postupku utvrđeno da:

- ovisnost o igri ne predstavlja društveni problem koji opravdava državnu intervenciju;
- zabranjene igre na sreću uzrok su samo upravnih prekršaja, a ne kaznenih djela;
- godišnji državni prihodi od igara na sreću iznose više od 500 milijuna eura, odnosno 0,4 % godišnjeg proračuna, i
- mjere oglašavanja koncesionara uglavnom imaju za cilj privući k igri na sreću one koji prije nisu u njoj sudjelovali.

⁽¹⁾ SL C 178, 6. 6. 2017.

**Rješenje Suda (prvo vijeće) od 12. rujna 2018. – NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P), NM (C-210/17 P)
protiv Europskog vijeća**

(Spojeni predmeti C-208/17 P do C-210/17 P) ⁽¹⁾

**(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Izjava EU-a i Turske Europskog vijeća od 18. ožujka 2016. —
Zahtjev za poništenje)**

(2018/C 399/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P), NM (C-210/17 P) (zastupnici: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Druga stranka u postupku: Europsko vijeće (zastupnici: S. Boelaert, M. Chavrier i J.-P. Hix, agenti)

Intervenijent koji podržava zahtjev druge strane u postupku: Helenska Republika (zastupnici: M. Michelogiannaki i G. Karipsiadis, agenti)

Izreka

1. Žalbe se odbacuju kao očito nedopuštene.
2. NF, NG i NM nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

**Rješenje Suda (prvo vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Giudice di
pace di L'Aquila – Italija) – Gabriele Di Girolamo protiv Ministero della Giustizia**

(Predmet C-472/17) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda — Socijalna politika — Rad na
određeno vrijeme — Mirovni sudac — Očita nedopuštenost)**

(2018/C 399/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Giudice di pace di L'Aquila

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gabriele Di Girolamo

Tuženik: Ministero della Giustizia

uz sudjelovanje: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa)

Izreka

Zahjev za prethodnu odluku koji je uputio *Giudice di pace di L'Aquila* (mirovni sudac iz Aquile, Italija), odlukom od 31. srpnja 2017. očit je nedopušten.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 11. rujna 2018. – Allstate Insurance Company protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-542/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Žig Europske unije — Prijava za registraciju verbalnog žiga *DRIVEWISE* — Odbijanje zahtjeva — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točka (c) — Članak 7. stavak 2. — Članak 75. — Opisni karakter — Neologizam koji se sastoji od elemenata od kojih svaki opisuje značajke dotičnih proizvoda ili usluga — Namjena proizvoda i usluga — Iskrivljavanje — Obveza obrazlaganja)

(2018/C 399/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Allstate Insurance Company (zastupnik: G. Würtemberger i R. Kunze, *Rechtsanwälte*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: K. Markakis, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija kao očit neosnovana.
2. Društvu Allstate Insurance Company nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 13, 15. 1. 2018.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. rujna 2018. – Dominique Bilde protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije

(Predmet C-67/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Dopuštenost — Europski parlament — Propis koji se odnosi na troškove i naknade zastupnika u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa)

(2018/C 399/19)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Dominique Bilde (zastupnik: G. Sauveur, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europski parlament (zastupnici: S. Seyr i G. Corstens, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: A. F. Jensen, M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbacuje kao djelomično očito nedopuštena i odbija kao djelomično neosnovana.
2. Dominique Bilde nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 161, 7. 5. 2018.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. rujna 2018. – Sophie Montel protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije

(Predmet C-84/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Dopuštenost — Europski parlament — Propis koji se odnosi na troškove i naknade zastupnika u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat neosnovano isplaćenih iznosa)

(2018/C 399/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Sophie Montel (zastupnik: G. Sauveur, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europski parlament, Vijeće Europske unije (zastupnici: A. F. Jensen, M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbacuje kao djelomično očito nedopuštena i odbija kao djelomično neosnovana.
2. Sophie Montel nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 161, 7. 5. 2018.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Visoki upravni sud – Hrvatska) – Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) protiv Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske

(Predmet C-90/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda — Nedostatna pojašnjenja o činjeničnom i zakonodavnom kontekstu glavnog postupka kao i o razlozima koji opravdavaju potrebu odgovora na prethodna pitanja — Očita nedopuštenost)

(2018/C 399/21)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Visoki upravni sud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR)

Tuženik: Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske

uz sudjelovanje: Hrvoja Šimića

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 1. veljače 2018. uputio Visoki upravni sud Republike Hrvatske očito je nedopušten.

⁽¹⁾ SL C 134, 16. 4. 2018.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 6. rujna 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Central Administrativo Sul – Portugal) – Fazenda Pública protiv Carlosa Manuela Patrícia Teixeira, Marie Madalene da Silva Moreira Patrício Teixeira

(Predmet C-184/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Izravno oporezivanje — Članak 18. UFEU-a — Načelo nediskriminacije — Članak 63., 64. i 65. UFEU-a — Slobodno kretanje kapitala — Veće porezno opterećenje dobiti od nekretnina koju su ostvarili nerezidenti — Ograničenja kretanja kapitala u treće zemlje ili iz njih)

(2018/C 399/22)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Central Administrativo Sul

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fazenda Pública

Tuženici: Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

Izreka

Propis države članice, poput ovoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji podvrgava dobit koju je rezident treće zemlje ostvario prijenosom nekretnine koja se nalazi u toj državi članici većem poreznom opterećenju od onog koje se primjenjuje, za istu vrstu transakcije, na dobit koju je ostvario rezident navedene države članice, predstavlja ograničenje slobodnog kretanja kapitala, pod uvjetom da sud koji je uputio zahtjev provjeri primjenjuje li se odstupanje predviđeno u članku 64. stavku 1. UFEU-a i je li to ograničenje opravdano razlozima iz članka 65. stavka 1. UFEU-a.

⁽¹⁾ SL C 182, 28. 5. 2018.

Rješenje Suda (treće vijeće) od 18. srpnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance de Liège – Belgija) – Pauline Stiernon i dr. protiv Belgijske države, SPF Santé publique, Communauté française de Belgique

(Predmet C-237/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Slobodno kretanje radnika — Sloboda izbora zanimanja — Članak 20., 21. i 45. UFEU-a — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 15. — Zanimanje psihomotoričkog terapeuta koje se ne nalazi na nacionalnom popisu paramedicinskih zanimanja)

(2018/C 399/23)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Pauline Stiernon, Marion Goragner, Muriel Buccarello, Clémentine Vasseur, Manon Piroton, Anissa Quotb

Tuženici: Belgijska država, SPF Santé publique, Communauté française de Belgique

Izreka

Članak 45. UFEU-a treba se tumačiti na način da mu u situaciji poput ove u glavnom postupku nije suprotan propis države članice kojim se uspostavlja popis paramedicinskih zanimanja koji ne uključuje zanimanje psihomotoričkog terapeuta iako je u toj državi članici uvedena sveučilišna diploma iz psihomotoričke terapije.

⁽¹⁾ SL C 190, 4. 6. 2018.

Žalba koju je 19. veljače 2018. podnio Robert Hansen protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 14. prosinca 2017. u predmetu T-304/16: bet365 Group protiv EUIPO-a

(Predmet C-136/18 P)

(2018/C 399/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Robert Hansen (zastupnik: M. Pütz-Poulalion, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Žalba je rješenjem Suda (osmo vijeće) od 6. rujna 2018. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italija) – Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) protiv Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

(Predmet C-425/18)

(2018/C 399/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)

Tuženik: Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

Prethodno pitanje

Protivi li se, s jedne strane, članku 53. stavku 3. i članku 54. stavku 4. Direktive 2004/17/EZ ⁽¹⁾, i, s druge strane, članku 45. stavku 2. točki (d) Direktive 2004/18/EZ ⁽²⁾ odredba kao što je članak 38. stavak 1. točka (f) Zakonodavne uredbe br. 163/2006 Talijanske Republike, kako je tumači nacionalna sudska praksa, kojom se iz područja primjene takozvanog „teškog propusta” koji je gospodarski subjekt počinio u „obavljanju svoje profesionalne djelatnosti” isključuju ponašanja koja predstavljaju povredu pravila o tržišnom natjecanju koju je utvrdilo i sankcioniralo nacionalno tijelo za tržišno natjecanje odlukom koju su potvrdili sudovi, pa je time javnim naručiteljima unaprijed oduzeto pravo da samostalno ocjenjuju te povrede, za potrebe mogućeg, ali neobveznog isključenja tog gospodarskog subjekta iz nadmetanja za dodjelu ugovora o javnoj nabavi?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetske i prometne sektoru te sektoru poštanskih usluga (SL 2004., L 134, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 43.)

⁽²⁾ Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2018. uputio Juzgado de lo Social de Gerona (Španjolska) – WA protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Predmet C-450/18)

(2018/C 399/26)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social de Gerona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WA

Tuženik: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Prethodno pitanje

Protivi li se načelu jednakog postupanja koje zabranjuje svaku diskriminaciju na temelju spola, priznatom člankom 157. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Direktivom Vijeća 76/207/EEZ od 9.2.1976., izmijenjenom Direktivom 2002/73⁽¹⁾, i preinačenom Direktivom 2006/54/EZ⁽²⁾ od 5.7.2006. o primjeni načela ravnopravnosti muškaraca i žena s obzirom na mogućnosti zapošljavanja, stručnog osposobljavanja, profesionalnog napredovanja i radne uvjete, nacionalna odredba (konkretno članak 60. stavak 1. Općeg zakona o socijalnoj sigurnosti) kojim se pravo na dodatak na mirovinu zbog demografskog doprinosa socijalnoj sigurnosti priznaje ženama koje su imale biološku ili posvojenu djecu i koje u bilo kojem programu u okviru sustava socijalne sigurnosti ostvaruju pravo na starosne mirovine na temelju uplate doprinosa, mirovine za nadživjele osobe ili mirovine zbog opće invalidnosti, a kojim se takvo pravo ne priznaje muškarcima u istovjetnoj situaciji?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o izmjeni Direktive Vijeća 76/207/EEZ o provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama s obzirom na mogućnosti zapošljavanja, stručnog osposobljavanja, profesionalnog napredovanja i radne uvjete (SL 2002., L 269, str. 15.) [neslužbeni prijevod]

⁽²⁾ Direktiva 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (SL 2006., L 204, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 246.)

Tužba podnesena 13. srpnja 2018. – Republika Slovenija protiv Republike Hrvatske**(Predmet C-457/18)**

(2018/C 399/27)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: Republika Slovenija (zastupnica: M. Menard)

Tuženik: Republika Hrvatska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da utvrdi da je tuženik povrijedio:

— članak 2. i članak 4. stavak 3. UEU-a;

— članak 5. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013 o zajedničkoj ribarstvenoj politici, zajedno s njezinim Prilogom I., sustav Europske unije za kontrolu, inspekciju i izvršenje pravila zajedničke ribarstvene politike koji je uspostavljen Uredbom br. 1224/2009 i Provedbenom uredbom br. 404/2011;

— članak 4. i članak 17. u vezi s člankom 13. Uredbe (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica i

— članak 2. stavak 4. i članak 11. stavak 1. Direktive 2014/89/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o uspostavi okvira za prostorno planiranje morskog područja,

te da Sud tuženiku također naloži:

— da bez odgađanja prestane s gore navedenim povredama i

— snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj navodi sljedeće tužbene razloge.

Prvi tužbeni razlog:

Republika Hrvatska odbija poštovati vladavinu prava, koja je temeljna vrijednost Europske Unije (članak 2. UEU-a) jednostranim neispunjavanjem obveze poštovanja arbitražnog pravorijeka, koju je preuzela u postupku pristupanja Europskoj uniji, pa tako i granice koju se tim pravorijekom utvrđuje, i druge obveze iz tog pravorijeka.

Drugi tužbeni razlog:

Time što ona jednostrano odbija izvršiti obveze koje ima na temelju arbitražnog pravorijeka, istodobno sprečavajući Sloveniju da u cijelosti ostvari svoju suverenost na određenim dijelovima svojeg državnog područja u smislu Ugovora, Republika Hrvatska povrjeđuje obvezu lojalne suradnje s Europskom unijom i Republikom Slovenijom iz članka 4. stavka 3. UEU-a. Postupanje Republike Hrvatske ugrožava ostvarivanje ciljeva Europske unije, kao i promicanje mira i sve tješnje povezane unije među narodima, kao i ciljeve propisa Unije koji ovise o državnom području država članica (članak 4. stavak 3. prvi podstavak UEU-a). Usto, Republika Hrvatska onemogućuje Republici Sloveniji da na cijelom svojem kopnenom i morskom državnom području provodi pravo Europske unije i da postupa u skladu s tim pravom, a osobito u skladu s odredbama sekundarnog prava Unije koji ovise o državnom području država članica (članak 4. stavak 3. prvi podstavak UEU-a).

Treći tužbeni razlog:

Republika Hrvatska povrjeđuje Uredbu (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013., o zajedničkoj ribarstvenoj politici, a osobito uređenje uzajamnog pristupa u skladu s člankom 5. i Prilogom I. toj uredbi. Uređenje, koje se u odnosu na Hrvatsku i Sloveniju primjenjuje od 30. prosinca 2017., omogućava slobodan pristup teritorijalnom moru druge države za dvadeset pet ribarskih plovila iz svake države, kako je to određeno na temelju međunarodnog prava, odnosno arbitražnim pravorijekom. Republika Hrvatska ne dopušta Republici Sloveniji ostvarivanje prava iz tog uređenja i na taj način krši članak 5. te uredbe zbog toga što: (i) odbija primijeniti uređenje uzajamnog pristupa; (ii) odbija priznati valjanost zakonodavstva koje je Republika Slovenija donijela s tim ciljem i (iii) sustavnom primjenom sankcija slovenskim ribarima onemogućuje slobodan pristup vodama koje su arbitražnim pravorijekom iz 2017. određene kao slovenske, i, *a fortiori*, slobodan pristup hrvatskim vodama koje potpadaju pod područje primjene uređenja uzajamnog pristupa.

Četvrti tužbeni razlog:

Republika Hrvatska krši Uredbu Vijeća (EZ) br. 1224/2009 od 20. studenoga 2009. o uspostavi sustava kontrole Zajednice za osiguranje sukladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike i Provedbenu uredbu (EU) br. 404/2011 od 8. travnja 2011. Hrvatska policijska plovila, bez odobrenja Republike Slovenije, prate hrvatske ribare kada se bave ribolovom u slovenskim vodama, sprečavajući na taj način slovenske ribarske inspektore u provođenju kontrole. Istodobno, hrvatska tijela slovenskim ribarima, kada se bave ribolovom u slovenskim vodama koje Hrvatska prisvaja, izriču novčane kazne za nezakonito prelaženje granice i nezakoniti ribolov. Usto, Hrvatska Sloveniji ne dostavlja podatke o aktivnostima hrvatskih plovila u slovenskim vodama, kao što to inače zahtijevaju dvije gore navedene uredbe. Na taj način Republika Hrvatska onemogućava Republici Sloveniji provođenje kontrole u vodama nad kojima Slovenija ima suverenost i jurisdikciju i ne poštuje isključivu nadležnost koju Slovenija kao obalna država ima u svojem teritorijalnom moru, povrjeđujući tako Uredbu (EZ) br. 1224/2009 i Uredbu (EZ) br. 404/2011.

Peti tužbeni razlog:

Republika Hrvatska povrijedila je i još uvijek povrjeđuje Uredbu (EU) br. 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama). Hrvatska ne priznaje kao zajedničku granicu sa Slovenijom granice utvrđene arbitražnim pravorijekom, ne surađuje sa Slovenijom u zaštiti te „vanjske granice” i nije sposobna osigurati zadovoljavajuću zaštitu, čime povrjeđuje članke 13. i 17. navedene uredbe, kao i članak 4. kojim se zahtjeva određivanje granica u skladu s međunarodnim pravom.

Šesti tužbeni razlog:

Republika Hrvatska je povrijedila i još uvijek povrjeđuje Direktivu 2014/89/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o uspostavi okvira za prostorno planiranje morskog područja, koja se primjenjuje na „morske vode” država članica, kako su definirane u skladu s relevantnim odredbama Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora iz 1982. („UNCLOS”) (članak 2. stavak 4. Direktive). Republika Hrvatska ne priznaje arbitražni pravorijek kojim je utvrđeno takvo razgraničenje i – nasuprot tomu – uključuje slovenske vode u svoje prostorno planiranje morskog područja i stoga sprečava usklađivanje sa zemljopisnim kartama Republike Slovenije, povrjeđujući na taj način navedenu direktivu, osobito njezine članke 8. i 11.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. srpnja 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – AV, BU protiv Comune di Bernareggio

(Predmet C-465/18)

(2018/C 399/28)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: AV, BU

Tuženik: Comune di Bernareggio

Prethodno pitanje

Protivi li se načelima slobode poslovnog nastana, nediskriminacije, jednakog postupanja, zaštite tržišnoga natjecanja i slobode kretanja radnika iz članaka 45., 49. do 56. i 106. UFEU-a, i iz članaka 15. i 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, te zahtjevima proporcionalnosti i razumnosti svojstvenima tim načelima, nacionalni propis poput onoga iz članka 12. stavka 2. L. 362/1991, koji, u slučaju prijenosa vlasništva na općinskoj ljekarni dodjeljuje pravo prvenstva zaposlenicima te ljekarne?

Žalba koju je 18. srpnja 2018. podnijela Savezna Republika Njemačka protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 8. svibnja 2018. u predmetu T-283/15, Esso Raffinage protiv Europske agencije za kemikalije

(Predmet C-471/18 P)

(2018/C 399/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: P. Klappich i C. Schmidt, Rechtsanwältin)

Druge stranke u postupku: Esso Raffinage, Europska agencija za kemikalije (ECHA), Francuska Republika, Kraljevina Nizozemska

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine presudu Općeg suda Europske unije od 8. svibnja 2018. u predmetu T-283/15;

- odbije tužbu;
- naloži tužitelju u prvostupanjskom postupku snošenje troškova postupaka pred Općim sudom i Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u potporu svojoj žalbi ističe sljedeće žalbene razloge:

Žalitelj kao prvo navodi da je Opći sud počinio pogrešku zato što je dopis naslovljen „Izjava o neusklađenosti, nakon odluke o ocjenjivanju dosjea, na temelju Uredbe (EZ) br. 1907/2006“, koji je ECHA 1. travnja 2015. poslala francuskom Ministarstvu ekologije, održivog razvoja, prometa i stanovanja (u daljnjem tekstu: dopis), kvalificirao kao akt s pravnim učincima, koji se stoga može pobijati tužbom u skladu s čl. 263. UFEU-a.

Žalitelj kao drugo navodi da je Opći sud pogrešno primijenio čl. 42. st. 1. Uredbe (EZ) br. 1907/2006⁽¹⁾, a nije primijenio čl. 22. st. 2. Uredbe REACH.

Kao treće, žalitelj ne dijeli mišljenje Općeg suda u pogledu opće podjele nadležnosti između država članica i ECHA-e, prema kojem je ECHA nadležna samo odlučivati o usklađenosti informacija iz registracijskog dosjea sa zahtjevima iz Uredbe REACH.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EEZ i 2000/21/EZ, SL L 396, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. srpnja 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – SATI – Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA protiv Azienda di Trasporti Molisana – A.T.M. SpA

(Predmet C-475/18)

(2018/C 399/30)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: SATI – Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA

Druga stranka u postupku: Azienda di Trasporti Molisana – A.T.M. SpA

Prethodno pitanje

Treba li članak 5. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 od 23. listopada 2007.⁽¹⁾ tumačiti na način da je potrebno da u nacionalnom zakonodavstvu postoji zabrana izravnog sklapanja ugovora o javnoj nabavi usluge javnog lokalnog prijevoza, koja onemogućuje izravno sklapanje ugovora i u slučajevima u kojima bi ono bilo dopušteno propisima Europske unije, kada je – za povjeravanje navedene usluge ili samo u slučaju posebne zabrane izravnog sklapanja ugovora i u slučajevima u kojima je ono dopušteno propisima Europske unije – postavljeno opće pravilo nadmetanja?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 (SL 2007., L 315, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 13., str. 96.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. srpnja 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – ZW
protiv Deutsche Lufthansa AG**

(Predmet C-498/18)

(2018/C 399/31)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ZW

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Prethodna pitanja

1. Može li se prekinuti ili suspendirati dvogodišnji rok za podnošenje tužbe iz članka 35. stavka 1. Montrealske konvencije?
2. Dopušta li se odredbom članka 35. stavka 2. Montrealske konvencije, kojom se određuje da će se „[m]etoda izračuna razdoblja odredit[i] [...] prema pravu koje se primjenjuje na sudu koji je prihvatio slučaj”, stajalište prema kojem odredba nacionalnog prava o početku računanja roka može biti nadređena općoj odredbi iz članka 35. stavka 1. prema kojoj rok počinje teći dolaskom u mjesto odredišta?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. kolovoza 2018. uputio Tribunalul Ilfov (Rumunjska) – EP
protiv FO-a**

(Predmet C-530/18)

(2018/C 399/32)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Ilfov

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EP

Tuženik: FO

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću ⁽¹⁾ tumačiti na način da se njime uspostavlja iznimka od pravila o nadležnosti nacionalnog suda države članice u kojoj dijete stvarno boravi?
2. Treba li članak 15. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću tumačiti na način da su kriteriji koji pokazuju da je dijete posebno povezano s Francuskom [...], kriteriji koje je navela stranka u postupku (dijete je rođeno u Francuskoj, otac djeteta je francuski državljanin, dijete ima obitelj u Francuskoj s kojom je u krvnom srodstvu i koja se sastoji od: dvije sestre i jednog brata, jedne nećakinje – kćeri djetetove sestre – djeda s očeve strane, trenutačne partnerice oca i njihove maloljetne kćeri; u Rumunjskoj naprotiv nema nikakvog srodnika s majčine strane, pohađa francusku školu, oduvijek stječe francusko obrazovanje i mentalitet, jezik kojim su se njegovi roditelji u kući međusobno sporazumijevali i kojim su se sporazumijevali s njime oduvijek je bio francuski), i da stoga nacionalni sud treba utvrditi da bi francuski sud mogao bolje rješavati predmet?

3. Treba li članak 15. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću tumačiti na način da postupovne razlike između propisa tih dviju država, poput isključenja javnosti s rasprave i činjenice da postupak vode specijalizirani suci, idu u korist zaštite interesa djeteta u smislu te odredbe [prava Unije]?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133.)

Tužba podnesena 12. rujna 2018. – Europska komisija protiv Talijanske Republike

(Predmet C-576/18)

(2018/C 399/33)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Stromsky, D. Recchia, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Talijanska Republika, time što nije donijela sve potrebne mjere kako bi postupila u skladu s presudom Suda od 29. ožujka 2012., predmet C-243/10, u vezi s povratom od korisnika potpora za koje je presuđeno da su nezakonite i nespojive sa zajedničkim tržištem, u smislu Odluke Komisije 2008/854/EZ ⁽¹⁾ od 2. srpnja 2008., povrijedila obveze koje ima na temelju te odluke i članka 260. UFEU-a;
- Talijanskoj Republici naloži da Komisiji isplati paušalnu svotu čiji je iznos jednak umnošku dnevnog iznosa od 13 892 eura s brojem dana koji odgovara trajanju povrede, i to u najmanjem iznosu od 8 715 000 eura, od dana objave presude donesene u predmetu C-243/10 do dana kada će se objaviti presuda u ovom predmetu;
- Talijanskoj Republici naloži da Komisiji isplati novčanu kaznu na polugodišnjoj osnovi, a koju će Komisija utvrditi počevši od polugodišta koje slijedi nakon datuma objave presude u ovom predmetu, i to u iznosu od 126 840 eura po danu;
- Talijanskoj Republici naloži plaćanje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Odlukom 2008/854/EZ od 2. srpnja 2008. o programu potpore hotelijerskom sektoru na Sardiniji (Regionalni zakon br. 9 iz 1998. – zlouporaba potpore N272/98), objavljenom u SLEU-u L 302 od 13. studenoga 2008., Komisija je utvrdila da su predmetne državne potpore koje je Italija dodijelila nezakonite i nespojive s unutarnjim tržištem te je naložila njihov povrat.

Presudom od 29. ožujka 2012., predmet C-243/10, Komisija/Italija, Sud je utvrdio da je Italija, time što nije pravodobno donijela sve potrebne mjere kako bi od korisnika vratila potpore dodijeljene u okviru sustava predviđenog tom odlukom, povrijedila obveze koje ima na temelju te odluke.

Nakon više od šest godina od donošenja te presude, unatoč brojnim zahtjevima Komisije upućenim talijanskoj vladi, veliki dio predmetnih potpora još nije vraćen. Argumenti koje je u tom pogledu istaknula talijanska vlada, osobito upućujući na nacionalne sporove koji su u još tijeku, nisu valjano opravdanje za takvu povredu obveze. Stoga proizlazi da na dan podnošenja ove tužbe Italija još nije u cijelosti dobila povrat potpore i da dakle nije u potpunosti postupila u skladu s presudom Suda u predmetu C-243/10.

Komisija stoga od Suda zahtijeva da utvrdi da je Italija povrijedila članak 260. UFEU-a i predlaže mu da Italiji naloži plaćanje paušalnog iznosa i polugodišnje novčane kazne sve dok se presuda u predmetu C-243/10 u potpunosti ne izvrši.

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 2. srpnja 2008. o programu potpore „Regionalni zakon br. 9 iz 1998. – zlouporaba potpore N 272/98” C 1/04 (ex NN 158/03 i CP 15/2003) (SL 2008., L 302, str. 9.)

Žalba koju je 19. rujna 2018. podnio Buonotourist Srl protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 11. srpnja 2018. u predmetu T-185/15, Buonotourist protiv Komisije

(Predmet C-586/18 P)

(2018/C 399/34)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Buonotourist Srl (zastupnici: M. D'Alberti, L. Visone, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- utvrdi, sukladno člancima 263. i 264. UFEU-a, da je Odluka Europske komisije od 19. siječnja 2015., u postupku koji se odnosi na državnu potporu Sa.35843 (2014/c) (ex 2012/NN) (od 1 111 572,00 eura), u cijelosti ništava jer je njome određeno da iznose priznate na ime naknade za obvezu pružanja javne usluge u smislu Uredbe (EEZ) br. 1191/69 (dodjela naknade iz članka 11. zbog obvezne tarife u sektoru lokalnog javnog prijevoza) ⁽¹⁾, treba smatrati mjerom za koju nije izvršena obavijest, koja predstavlja državnu potporu u smislu članka 107. st. 1. Ugovora, i koja je nespojiva s unutarnjim tržištem;
- utvrdi, sukladno člancima 263. i 264. UFEU-a, da je odluka Europske komisije od 19. siječnja 2015., u postupku koji se odnosi na državnu potporu Sa.35843 (2014/c) (ex 2012/NN) (od 1 111 572,00 eura), u cijelosti ništava u onom dijelu u kojem propisuje operativne mjere za povrat potpore koje su stavljene na teret talijanske države, i naloži Komisiji snošenje troškova društva Buonotourist s.r.l.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj iznosi pet žalbenih razloga na temelju kojih treba ukinuti presudu:

I. Žalitelj tvrdi da je pobijana presuda pogrešna zbog kvalificiranja sporne naknade kao „nove potpore”

Naknada priznata žalitelju temelji se na ocijeni Consiglia di Stato o njegovom pravu donesenoj 2009., na temelju Uredbe 1191/1969, za obveze javne službe (OSP) po tarifi. Za takvu odluku, po njezinom učinku, ne može se smatrati da se njome uvodi naknada jer se ona tom odlukom samo deklarira.

II. Žalitelj tvrdi da je pobijana presuda pogrešna jer navodno nisu ispunjeni uvjeti iz presude Altmark

Kvalifikacija iznosa kao ekonomskih izdataka javnih tijela isključuje od samog početka mogućnost primjene smjernica o državnim potporama. S obzirom na to da su snošeni OSP-i po prirodi naknade, ne može se utvrditi nikakva prednost za poduzetnika koji ih je snosio. Također se djelomično analizira presuda Altmark, da bi se utvrdilo da su se poštovala sva u njoj navedena načela.

III. Žalitelj tvrdi da je pobijana presuda pogrešna jer je ekonomska mjera ocijenjena neusklađenom s europskim smjericama o državnim potporama: nemogućnost da mjera „narušava tržišno natjecanje”

Opći sud nije uzeo u obzir da je tržište lokalnog javnog prijevoza (T.P.L.) u Kampaniji u razdoblju koje je relevantno za predmet (1996. – 2002.), kao i danas, bilo zatvoreno za tržišno natjecanje, a koncesijama se dodjeljivalo isključivo pravo. Zbog toga nije moglo postojati natjecanje „za tržište” ni „na tržištu”.

IV. Žalitelj tvrdi da je pobijana presuda pogrešna u dijelu u kojem potvrđuje da Komisijina odluka ima prednost pred presudom nacionalnog suda; pogrešna je i zbog pogrešne primjene postupovnih jamstava propisanih u Uredbi 659/99⁽²⁾ (Uredba 1589/2015⁽³⁾); te je pogrešna zbog pogrešne primjene načela legitimnih očekivanja

Opći sud nije uzeo u obzir da je presuda nacionalnog suda donesena više od pet godina prije donošenja Komisijine odluke. Zbog toga sudska praksa na koju se taj sud poziva nije relevantna, jer u odnosu na konkretni slučaj ne sadrži presedan. Da je nasuprot tomu, Consiglio di Stato primijenio Uredbu br. 1191/69, bio bi primijenio ovlast rezerviranu taj sud. Komisija također ne može imati, u ovom slučaju, nikakvo isključivo pravo donošenja odluke. Dugo vrijeme odlučivanja suda, koji je primijenio pravo Unije na Komisijinu odluku, stvorilo je legitimna očekivanja. Ne može se utvrditi da Consiglio di Stato nije poznao primijenjena pravila, već samo da ih Komisija drugačije tumači.

V. Žalitelj tvrdi da je pobijana presuda pogrešna zbog pogrešne primjene Uredbe (EZ) br. 1370/2007⁽⁴⁾ radi ocjene usklađenosti potpore s propisima Unije; pogrešna je također zbog postojanja nedostatka u obrazloženju

Komisija je donijela odluku na temelju pogrešne pravne osnove, jer Uredba 1370/2007 nije bila primjenjiva s obzirom na to da je stupila na snagu nakon donošenja deklaratorne presude o pravu na naknade, koju je Consiglio di Stato donio na temelju Uredbe br. 1191/69.

⁽¹⁾ Uredba (EEZ) br. 1191/69 Vijeća od 26. lipnja 1969. o aktivnostima država članica koje se odnose na obveze svojstvene konceptu javnih usluga u željezničkom, cestovnom i prijevozu unutarnjim plovnim putovima (SL 1969, L 156, str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999, L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 (SL 2007, L 315, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 13., str. 96.)

Žalba koju je 19. rujna 2018. podnio CSTP Azienda della Mobilità SpA protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 11. srpnja 2018. u predmetu T-186/15, CSTP Azienda della Mobilità protiv Komisije

(Predmet C-587/18 P)

(2018/C 399/35)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: CSTP Azienda della Mobilità SpA (zastupnici: G. Capo, L. Visone, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Asstra Associazione Trasporti

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- utvrdi, sukladno člancima 263. i 264. UFEU-a, da je Odluka Europske komisije od 19. siječnja 2015., u postupku koji se odnosi na državnu potporu Sa.35842 (2014/c) (ex 2012/NN) (od 4 951 838,25 eura), u cijelosti ništava jer je njome određeno da iznose priznate na ime naknade za obvezu pružanja javne usluge u smislu Uredbe (EEZ) br. 1191/69 (dodjela naknade iz članka 11. zbog obvezne tarife u sektoru lokalnog javnog prijevoza) ⁽¹⁾, treba smatrati mjerom za koju nije izvršena obavijest, koja predstavlja državnu potporu u smislu članka 107. st. 1. Ugovora, i koja je nespojiva s unutarnjim tržištem;
- utvrdi, sukladno člancima 263. i 264. UFEU-a, da je odluka Europske komisije od 19. siječnja 2015., u postupku koji se odnosi na državnu potporu Sa.35842 (2014/c) (ex 2012/NN) (od 4 951 838,25 eura), u cijelosti ništava u onom dijelu u kojem propisuje operativne mjere za povrat potpore koje su stavljene na teret talijanske države, i naloži Komisiji snošenje troškova C.S.T.P. – Azienda della Mobilità S.p.A. – u izvanrednom stečaju.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj iznosi pet žalbenih razloga na temelju kojih treba ukinuti presudu:

I. Žalitelj tvrdi da je pobijana presuda pogrešna zbog kvalificiranja sporne naknade kao „nove potpore”

Naknada priznata žalitelju temelji se na ocijeni Consiglia di Stato o njegovom pravu donesenoj 2009. na temelju Uredbe 1191/1969, za obveze javne službe (OSP) po tarifi. Za takvu odluku, po njezinom učinku, ne može se smatrati da se njome uvodi naknada jer se ona tom odlukom samo deklarira.

II. Žalitelj tvrdi da je pobijana presuda pogrešna jer navodno nisu ispunjeni uvjeti iz presude Altmark

Kvalifikacija iznosa kao ekonomskih izdataka javnih tijela isključuje od samog početka mogućnost primjene smjernica o državnim potporama. S obzirom na to da su snošeni OSP-i po prirodi naknade, ne može se utvrditi nikakva prednost za poduzetnika koji ih je snosio. Također se djelomično analizira presuda Altmark, da bi se utvrdilo da su se poštovala sva u njoj navedena načela.

III. Žalitelj tvrdi da je pobijana presuda pogrešna jer je ekonomska mjera ocijenjena neusklađenom s europskim smjernicama o državnim potporama: nemogućnost da mjera „narušava tržišno natjecanje”

Opći sud nije uzeo u obzir da je tržište lokalnog javnog prijevoza (T.P.L.) u Kampaniji u razdoblju koje je relevantno za predmet (1996. – 2002.), kao i danas, bilo zatvoreno za tržišno natjecanje, a koncesijama se dodjeljivalo isključivo pravo. Zbog toga nije moglo postojati natjecanje „za tržište” ni „na tržištu”.

IV. Žalitelj tvrdi da je pobijana presuda pogrešna u dijelu u kojem potvrđuje da Komisijina odluka ima prednost pred presudom nacionalnog suda; pogrešna je i zbog pogrešne primjene postupovnih jamstava propisanih u Uredbi 659/99 ⁽²⁾ (Uredba 1589/2015 ⁽³⁾); te je pogrešna zbog pogrešne primjene načela legitimnih očekivanja

Opći sud nije uzeo u obzir da je presuda nacionalnog suda donesena više od pet godina prije donošenja Komisijine odluke. Zbog toga sudska praksa na koju se taj sud poziva nije relevantna, jer u odnosu na konkretni slučaj ne sadrži presedan. Da je nasuprot tomu, Consiglio di Stato primijenio Uredbu br. 1191/69, bio bi primijenio ovlast rezerviranu taj sud. Komisija također ne može imati, u ovom slučaju, nikakvo isključivo pravo donošenja odluke. Dugo vrijeme odlučivanja suda, koji je primijenio pravo Unije na Komisijinu odluku, stvorilo je legitimna očekivanja. Ne može se utvrditi da Consiglio di Stato nije poznao primijenjena pravila, već samo da ih Komisija drugačije tumači.

V. Žalitelj tvrdi da je pobijana presuda pogrešna zbog pogrešne primjene Uredbe (EZ) br. 1370/2007⁽⁴⁾ radi ocjene usklađenosti potpore s propisima Unije; pogrešna je također zbog postojanja nedostatka u obrazloženju

Komisija je donijela odluku na temelju pogrešne pravne osnove, jer Uredba 1370/2007 nije bila primjenjiva s obzirom na to da je stupila na snagu nakon donošenja deklaratorne presude o pravu na naknade, koju je Consiglio di Stato donio na temelju Uredbe br. 1191/69.

- ⁽¹⁾ Uredba (EEZ) br. 1191/69 Vijeća od 26. lipnja 1969. o aktivnostima država članica koje se odnose na obveze svojstvene konceptu javnih usluga u željezničkom, cestovnom i prijevozu unutarnjim plovnim putovima (SL 1969, L 156, str. 1.).
- ⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999, L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.).
- ⁽³⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.).
- ⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredbama Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 (SL 2007, L 315, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 13., str. 96.).

Žalba koju su 21. rujna 2018. podnijeli Brugg Kabel AG i Kabelwerke Brugg AG Holding protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 12. srpnja 2018. u predmetu T-441/14, Brugg Kabel AG i Kabelwerke Brugg AG Holding protiv Europske komisije

(Predmet C-591/18 P)

(2018/C 399/36)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Brugg Kabel AG, Kabelwerke Brugg AG Holding (zastupnici: A. Rinne i M. Lichtenegger, odvjetnici)

Druga stranka u žalbenom postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine presudu Općeg suda od 12. srpnja 2018. u predmetu T-441/14 i poništi odluku druge stranke u postupku od 2. travnja 2014. (predmet AT.39610 – električni kablovi), u dijelu u kojem se odnosi na žalitelje;
- podredno, ukine presudu navedenu u točki 1. i poništi odluku druge stranke u žalbenom postupku navedenu u točki 1. u dijelu u kojem je
  - žaliteljima utvrđena novčana kazna u iznosu od 8 490 000 eura i
  - žaliteljima naloženo snošenje troškova,te da prema ocjeni Suda smanji novčanu kaznu u skladu sa zahtjevima žaliteljâ u prvom stupnju;
- podrednije, ukine presudu navedenu u točki 1. i predmet vrati Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- drugoj stranci u postupku naloži snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelji ističu šest žalbenih razloga.

Prvi žalbeni razlog: povreda prava obrane dostavom zahtjeva za pružanje informacija i obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama na engleskom

U pogledu jezičnih verzija zahtjeva za pružanje informacija te obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama koje su žaliteljima bili na raspolaganju, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je dostatnim smatrao prenikak stupanj razumljivosti. Dotični adresat trebao bi biti u mogućnosti odabrati jezičnu verziju koja mu je razumljiva da bi u potpunosti razumio optužbe koje mu se stavljaju na teret i na taj način mogao pripremiti svoju sveobuhvatnu obranu. Nije dostatno da se optužbe mogu „dovoljno” razumjeti u pogledu njihove vrste i opsega kako bi se „o tome učinkovito iznijelo stajalište”.

Opći sud usto zanemaruje da u tom pogledu nije važna korisnost Komisijinih odgovora nego jedino to je li dotični poduzetnik bio u mogućnosti sveobuhvatno se obraniti od optužbi, unatoč Komisijinu odbijanju da na raspolaganje stavi neku drugu jezičnu verziju.

Drugi žalbeni razlog: povreda prava obrane uskratim uvida u očitovanja drugih poduzetnika o obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama

Opći sud postavlja previsoke zahtjeve u pogledu toga pod kojim pretpostavkama dotični poduzetnik treba dobiti uvid u odgovore drugih adresata na obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama koji nisu povjerljivi. Adresatu obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama uvid bi se morao dati već kada dotični poduzetnik u odnosu na optužbe istakne uvjerljive okolnosti iz ukupnog postupka, koje u svakom slučaju omogućavaju zaključak da se u odgovorima nekog drugog adresata na obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama koji nisu povjerljivi nalaze oslobađajući odlomci ili prilogi.

Opći sud zanemaruje činjenicu da se povređuju načela vladavine prava ako jedino Komisija može ispitati odgovore drugih adresata obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u pogledu postojanja (moguće) oslobađajućih odlomaka i priloga. Komisija u tom dijelu istodobno djeluje kao istražno tijelo/tijelo progona, tijelo koje odlučuje te još i kao tijelo obrane u istom predmetu, a da pritom ne može znati nužni činjenični kontekst.

Treći žalbeni razlog: povreda načela presumpcije nevinosti utvrđivanjem 14. prosinca 2001. kao dana početka sudjelovanja u povredi

Opći sud postavlja preniske dokazne standarde u pogledu dokaza početka sudjelovanja u jedinstvenoj i trajnoj povredi. Komisija bi morala prikupiti točne, precizne i dosljedne dokaze koji opravdavaju čvrsto uvjerenje da je odabirom trenutka početka sudjelovanja povrijeđeno tržišno natjecanje. Preostale dvojbe morale bi dotičnim poduzetnicima ići u korist *in dubio pro reo*.

Opći sud zanemaruje činjenicu da je za pobijanje indicija dostatno da ih se pobije suprotnim indicijama. U interesu jednakosti oružja, konačni oslobađajući dokaz ne može se zahtijevati od dotične osobe u upravnom postupku koji je usmjeren na izricanje sankcija.

Četvrti žalbeni razlog: iskrivljavanje dokaza i povreda presumpcije nevinosti pretpostavkom da postoji neprekinuto sudjelovanje u povredi između 12. svibnja 2005. i 8. prosinca 2005.

Opći sud iskrivljava dokaze u pogledu neprekinutog sudjelovanja žalitelja u povredi kada unatoč brojnim ambivalentnim proturječnim indicijama dolazi do čvrstog nedvojnog uvjerenja o neprekinutom trajanju povrede.

Opći sud u tom pogledu zanemaruje i točan standard za osporavanje indicijskih dokaza.

Peti žalbeni razlog: iskrivljavanje dokaza, povreda presumpcije neovisnosti i načela proporcionalnosti utvrđenjem odgovornosti za sporazume u pogledu podvodnih kablova, nacionalnih tržišta i velikih tržišta.

Opći sud postavlja preniske dokazne standarde i iskrivljava dokaze u pogledu odgovornosti žalitelja za samostalne i odvojene dijelove povrede – poput primjerice podvodnih kablova, nacionalnih tržišta i velikih tržišta – u kojima žalitelji nisu sudjelovali niti su za njih bili zainteresirani.

Takvim širokim tumačenjem pravnog koncepta jedinstvene i trajne povrede Opći sud previda nerazumne i neproporcionalne rizike koji iz toga proizlaze za poduzetnike koji nisu sudjelovali u svim dijelovima povrede, ali ipak mogu, prema nacionalnom pravu, solidarno odgovarati za štete koje iz toga nastanu.

S obzirom na trenutačno stanje harmonizacije europskog prava naknade štete, regres prema solidarnim dužnicima na nacionalnoj razini nije prikladan instrument da bi se dostatno kompenzirala široka odgovornost prema trećim osobama.

Šesti žalbeni razlog: povreda članka 23. stavaka 2. i 3. Uredbe 1/2003 ⁽¹⁾ i načela zakonitosti, proporcionalnosti i *ne bis in idem* prilikom utvrđivanja kazne

Opći sud pogrešno potvrđuje 2004. kao referentnu godinu za vrijednost prihoda od prodaje koja za žalitelje nije reprezentativna i ne prikazuje ni njihovu stvarnu veličinu ni njihovu gospodarsku snagu.

Usto Opći sud zanemaruje činjenicu da se Komisija, s jedne strane, u svrhu utvrđivanja odgovornosti ne može temeljiti na jedinstvenoj i trajnoj povredi, to jest jedinstvenom zabranjenom sporazumu koji obuhvaća A/R- i R-konfiguraciju, ni s druge strane, radi utvrđivanja kazne ponovno umjetno odvajati različite, navodno nerazdvojive, dijelove povrede.

⁽¹⁾ SL 2003., L 1, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

Rješenje predsjednika trećeg vijeća Suda od 2. kolovoza 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Berlin – Njemačka) – flightright GmbH protiv Iberia Express SA

(Predmet C-186/17) ⁽¹⁾

(2018/C 399/37)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 221, 10. 7. 2017.

Rješenje predsjednika Suda od 21. kolovoza 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španjolska) – Simón Rodríguez Otero protiv Televisión de Galicia SA, Ministerio Fiscal

(Predmet C-212/17) ⁽¹⁾

(2018/C 399/38)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

Rješenje predsjednika Suda od 2. kolovoza 2018. – Europska komisija protiv Republike Slovenije koju podupiru Kraljevina Belgija, Savezna Republika Njemačka, Republika Estonija, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika, Talijanska Republika

(Predmet C-594/17) ⁽¹⁾

(2018/C 399/39)

Jezik postupka: slovenski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 412, 4. 12. 2017.

Rješenje predsjednika Suda od 27. srpnja 2018. – Europska komisija protiv Helenske Republike**(Predmet C-36/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 399/40)

Jezik postupka: grčki

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 94, 12. 3. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 21. kolovoza 2018. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg**(Predmet C-86/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 399/41)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 161, 7. 5. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 9. kolovoza 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – Equitalia centro SpA protiv Poste Italiane SpA**(Predmet C-284/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 399/42)

Jezik postupka: talijanski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 249, 16. 7. 2018.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 19. rujna 2018. – HD protiv Parlamenta

(Predmet T-604/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Primici od rada — Obiteljski doplaci — Naknada za kućanstvo — Naknada za obrazovanje — Naknada za uzdržavano dijete — Pretpostavke za određivanje — Smanjenje naknade slične naravi koja se prima iz drugih izvora — Povrat preplaćenih iznosa — Odluke o prestanku prava na određene naknade — Pogreška koja se tiče prava — Očita pogreška u ocjeni”)

(2018/C 399/43)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: HD (zastupnik: C. Bernard-Glanz, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: M. Ecker i L. Deneys, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi poništenja, kao prvo, odluka Parlamenta od 21. rujna, 5. listopada, 27. studenoga i 15. prosinca 2015. o povratu iznosa koje je tužitelj neosnovano primio s naslova naknade za obrazovanje, kao drugo, odluka Parlamenta od 5., 13., 23. listopada, od 5., 11. i 12. studenoga 2015. o povratu iznosa koje je tužitelj neosnovano primio s naslova naknade za obrazovanje i naknade za uzdržavano dijete i kojima mu se uskraćuje njegovo pravo na naknadu za kućanstvo i, kao treće, „po potrebi”, odluke od 21. travnja 2016. o odbijanju njegove žalbe.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. HD-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 326, 5. 9. 2016. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-34/16 i prenesen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.).

Presuda Općeg suda od 19. rujna 2018. – Volkswagen protiv EUIPO-a – Paalupaikka (MAIN AUTO WHEELS)

(Predmet T-623/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije MAIN AUTO WHEELS — Raniji figurativni žigovi Europske unije VW — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) i stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) i stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Prva rečenica članka 75. Uredbe br. 207/2009 (koja je postala prva rečenica članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2018/C 399/44)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Volkswagen AG (Wolfsburg, Njemačka) (zastupnici: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus i J. Engberding, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Söder i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Finska)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. srpnja 2016. (predmet R 2189/2015-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Volkswagen i Paalupaikka.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Volkswagen AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 19. rujna 2018. – Chambre de commerce et d’industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) protiv Komisije

(Predmet T-39/17) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti u vezi s prethodnim istragama sustava državnih potpora u lučkom sektoru svih država članica — Odbijanje pristupa — Izuzeće u vezi sa zaštitom privatnosti i integriteta pojedinca — Uredba (EZ) br. 45/2001 — Pojam privatnosti — Izuzeće u vezi sa zaštitom svrhe inspekcija, istraga i revizija — Primjena opće pretpostavke — Prevladavajući javni interes“)

(2018/C 399/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Chambre de commerce et d’industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) (Brest, Francuska) (zastupnici: J. Vanden Eynde i E. Wauters, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Buchet, B. Stromsky, i C. Georgieva-Kecsmar, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke Komisije C(2016) 7755 *final* od 23. studenoga 2016. kojom je odbijen tužiteljjev zahtjev, s jedne strane, za potpuni pristup upitniku upućenom svim državama članicama i, s druge strane, pristup odgovorima država članica na taj upitnik, navedenima u dopisu koji je 8. srpnja 2016. upućen Francuskoj Republici u okviru postupka državnih potpora SA.38398 (2016/C) (ex 2015/E) – Oporezivanje luka u Francuskoj.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest)* nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.

Presuda Općeg suda od 20. rujna 2018. – Kwizda Holding protiv EUIPO-a – Dermapharm (UROAKUT)

(Predmet T-266/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije UROAKUT — Raniji nacionalni i međunarodni figurativni žigovi UroCys — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Ovlast preinačavanja — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“

(2018/C 399/46)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Kwizda Holding GmbH (Beč, Austrija) (zastupnici: L. Wiltschek, D. Plasser i K. Majchrzak, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Dermapharm GmbH (Beč) (zastupnici: H. Kunz-Hallstein i R. Kunz-Hallstein, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. ožujka 2017. (predmet R 1221/2016-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Dermapharm i Kwizda Holding.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 7. ožujka 2017. (predmet R 1221/2016-4).

2. Odbija se prigovor društva Dermapharm GmbH.
3. EUIPO će snositi vlastite troškove kao i one društva Kwizda Holding GmbH, uključujući one nastale u postupku pred žalbenim vijećem.
4. Dermapharm će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 202, 26. 6. 2017.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 12. srpnja 2018. – TE protiv Komisije

(Predmet T-392/17 R)

(„Privremena pravna zaštita — Odbijanje tužbe u glavnom postupku — Obustava postupka”)

(2018/C 399/47)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: TE (zastupnik: J. Bartončík, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i Z. Malušková, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 278. UFEU-a radi suspenzije odluke o pokretanju vanjske istrage, koju vodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF), [povjerljivo] ⁽¹⁾, koja se odnosi na tužitelja kao predmetnu osobu i tiče se [povjerljivo].

Izreka

1. Obustavlja se postupak o zahtjevu za privremenu pravnu zaštitu.
2. TE-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ Povjerljivi podaci su izostavljeni.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 24. kolovoza 2018. – Laboratoire Pareva i Biotech3D protiv Komisije

(Predmeti T-337/18 R i T-347/18 R)

(„Privremena pravna zaštita — Uredba (EU) br. 528/2012 — Biocidni proizvodi — Aktivna tvar PHMB (1415; 4.7) — Odbijanje odobrenja — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Fumus boni juris — Odvagivanje interesa”)

(2018/C 399/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj u predmetu T-337/18 R: Laboratoire Pareva (Saint-Martin-de-Crau, Francuska) (zastupnici: K. Van Maldegem i S. Englebert, odvjetnici)

Tužitelji u predmetu T-347/18 R: Laboratoire Pareva (Saint-Martin-de-Crau) i Biotech3D Ltd & Co. KG (Gampern, Austrija) (zastupnici: K. Van Maldegem i S. Englebert, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: R. Lindenthal i K. Mifsud-Bonnici, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi, s jedne strane, suspenzije primjene Provedbene odluke Komisije (EU) 2018/619 od 20. travnja 2018. o neodobravanju PHMB-a (1415; 4.7) kao postojeće aktivne tvari za uporabu u biocidnim proizvodima za vrste proizvoda 1, 5 i 6 (SL 2018., L 102, str. 21.) i Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/613 od 20. travnja 2018. o odobrenju PHMB-a (1415; 4.7) kao postojeće aktivne tvari za uporabu u biocidnim proizvodima vrsta 2 i 4 (SL 2018., L 102, str. 1.), i, s druge strane, radi donošenja svih drugih odgovarajućih privremenih mjera.

Izreka

1. Predmeti T-337/18 R i T-347/18 R spojeni su u svrhu donošenja ovog rješenja.
2. Zahtjevi za privremenu pravnu zaštitu se odbijaju.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 7. rujna 2018. – Robert protiv Conseil national de l'ordre des pharmaciens

(Predmet T-362/18 R)

(„Privremena pravna zaštita — Odbijanje glavne tužbe — Obustava postupka”)

(2018/C 399/49)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Alain Robert (Le Mans, Francuska) (zastupnik: J.-M. Viala, odvjetnik)

Tuženik: Conseil national de l'ordre des pharmaciens

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije Odluke Conseil national de l'ordre des pharmaciens français od 3. listopada 2017., koju je Conseil d'État français potvrdio presudom od 7. veljače 2018., kojom se tužitelju zabranjuje obavljanje farmaceutske djelatnosti u trajanju od jedne godine.

Izreka

1. Obustavlja se postupak o zahtjevu za privremenu pravnu zaštitu.
  2. Alain Robert snosit će vlastite troškove.
-

Rješenje predsjednika Općeg suda od 27. kolovoza 2018. – Boyer protiv Wallis-et-Futuna**(Predmet T-475/18 R)****(„Privremena pravna zaštita — Javna nabava — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nedopuštenost”)**

(2018/C 399/50)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Boyer (Papeete, Francuska) (zastupnik: T. Dal Farra, odvjetnik)

Tuženik: Territoire des îles Wallis-et-Futuna (Francuska)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 278. i 279. UFEU-a radi, s jedne strane, suspenzije primjene odluke Territoire des îles Wallis-et-Futuna kojom je on odbio tužiteljevu ponudu i dodijelio drugom ponuditelju ugovor o radovima u vezi s izgradnjom trgovačkog pristaništa u mjestu Leava (Francuska), i, s druge strane, radi suspenzije potpisivanja s tim povezanog ugovora.

Izreka

1. *Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.*
2. *O troškovima odlučit će se naknadno.*

Rješenje predsjednika Općeg suda od 11. rujna 2018. – XG protiv Komisije**(Predmet T-504/18 R)****(„Privremena pravna zaštita — Odbijanje pristupa Komisijinim prostorijama — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje pravnog interesa za ishođenje zatraženih privremenih mjera”)**

(2018/C 399/51)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: XG (zastupnici: S. Kaisergruber i A. Burghelle-Vernet, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Van Nuffel i T. Bohr, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 278. i 279. UFEU-a radi, s jedne strane, suspenzije primjene Komisijine odluke od 2. srpnja 2018. kojom ona potvrđuje zabranu pristupa svojim prostorijama i, s druge strane, nalaganja Komisiji da privremeno dopusti pristup svojim prostorijama.

Izreka

1. *Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.*
  2. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*
-

Tužba podnesena 16. kolovoza 2018. – Neda Industrial Group protiv Vijeća**(Predmet T-490/18)**

(2018/C 399/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Neda Industrial Group (Teheran, Iran) (zastupnik: L. Vidal, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Vijeća Europske unije od 6. lipnja 2018. kojom se održavaju na snazi sankcije protiv tužitelja; i
- naloži Vijeću snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom tužbom traži se poništenje Odluke Vijeća od 6. lipnja 2018. o zadržavanju tužitelja na popisu osoba i subjekata iz Priloga II. Odluci 2010/413/ZVSP ⁽¹⁾ i Priloga IX. Uredbi br. 267/2012 ⁽²⁾.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je sporna odluka nezakonita zbog pogreške koja se tiče prava.
  - S tim u vezi, tužitelj tvrdi da Vijeće nije dokazalo da on namjerno pruža potporu iranskim osjetljivim djelatnostima širenja nuklearnog oružja, što je navodno pravna osnova za njegovo uvrštavanje u Prilog IX. Uredbi br. 267/2012.
  - Tužitelj dalje tvrdi da je to što mu Vijeće nije dostavilo nikakve dokaze povreda načela djelotvorne sudske zaštite.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je pobijana odluka nezakonita zbog činjenične pogreške.
  - S tim u vezi, tužitelj tvrdi da s obzirom na njegove aktivnosti i usluge koje pruža, on nije povezan sa sankcioniranim subjektima ili bilo kakvim nuklearnim aktivnostima.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je pobijana odluka nezakonita jer povrjeđuje načelo proporcionalnosti.
  - S tim u vezi, tužitelj tvrdi da njegovo uvrštavanje na popis subjekata na koje se primjenjuju mjere ograničavanja i odbijanje toga da ga se ukloni s tog popisa nisu ni prikladni ni nužni za postizanje ciljeva koje se želi ostvariti Uredbom br. 267/2012, i da su mu prouzročili nerazmjernu štetu.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP (SL L 195, 27.7.2010, str. 39.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 3., str. 220.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010 (SL L 88, 24.3.2012, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 4., str. 194.)

Tužba podnesena 24. kolovoza 2018. – Mađarska protiv Komisije**(Predmet T-505/18)**

(2018/C 399/53)

*Jezik postupka: mađarski***Stranke***Tužitelj:* Mađarska (zastupnici: M. Z. Fehér, M. M. Tátrai i A. Pokoraczki, agenti)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2018/873 od 13. lipnja 2018. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), u dijelu u kojem se odnosi na Mađarsku i koji iz financiranja Unije isključuje potpore dodijeljene grupama proizvođača s kvalificiranim priznanjem, i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nezakonnosti spornog isključenja u pobijanoj odluci, s obzirom na to da je potpora koja je dodijeljena grupama dotičnih proizvođača bila u skladu s pravom Unije.

Tužitelj se poziva na vrstu priznanja grupa proizvođača. On smatra da Komisija pri odlučivanju o povratu dodijeljenih nacionalnih potpora grupama proizvođača nije uzela u obzir da grupe proizvođača s kvalificiranim priznanjem ispunjavaju zahtjeve iz Uredbe (EZ) br. 1698/2005.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na nezakonnosti spornog isključenja u pobijanoj odluci, s obzirom na to da je na temelju načela lojalne suradnje, proporcionalnosti, pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja isključenje trebalo ublažiti ili od njega odustati.

Tužitelj smatra da je sporno isključenje nezakonito jer ga je na temelju načela lojalne suradnje, proporcionalnosti, pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja trebalo ublažiti odnosno od njega odustati uzimajući u obzir činjenicu da primjenjiva pravna pravila Unije u vezi s ocjenom spornih nacionalnih propisa i praksi nisu potpuno jasna i omogućavaju tumačenje koje zastupa Mađarska, pri čemu je Komisija i ranije bila upoznata s tim propisima i praksom, a nije podnijela nikakav prigovor u tom pogledu.

Tužba podnesena 24. kolovoza 2018. – Češka Republika protiv Europske komisije**(Predmet T-509/18)**

(2018/C 399/54)

*Jezik postupka: češki***Stranke***Tužitelj:* Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula i J. Vlácil, agenti)*Tuženik:* Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije (EU) 2018/873 od 13. lipnja 2018. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u dijelu u kojem se njome isključuju izdaci u ukupnom iznosu od 151 116,65 eura nastali Češkoj Republici, i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi članka 52. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike (u daljnjem tekstu: Uredba br. 1306/2013). Komisija pogrešno smatra da vrijeme između posjeta kontrolnih tijela poljoprivrednom poduzetniku ne može premašiti vrijeme određeno u članku 25. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 809/2014 od 17. srpnja 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, mjera ruralnog razvoja i višestruke sukladnosti (u daljnjem tekstu: Uredba br. 809/2014).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi načela zaštite legitimnih očekivanja. Čak i ako je u ovom predmetu došlo do povrede Uredbe br. 809/2014 (*quod non*), Češka Republika imala je pravo legitimno očekivati da je njezin sustav provjera u skladu s pravom Unije na temelju Komisijinog zaključka iz prethodne revizije kojim se potvrđuje da su provjere na licu mjesta u Češkoj Republici bile provedene u skladu s pravom Unije.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji o povredi članka 52. stavka 1. i 2. Uredbe br. 1306/2013. Čak i ako je u ovom predmetu Češka Republika povrijedila Uredbu br. 809/2014 (*quod non*), Komisija je u izračun financijskog ispravka također uključila sredstva isplaćena poljoprivrednim poduzetnicima za koje provjerama na licu mjesta nije utvrđena povreda Uredbe br. 809/2014. Komisija je također nametnula financijski ispravak za izdatke koji se ne mogu smatrati neopravdano nastalima i koji nisu predstavljali rizik za EU fondove.

Tužba podnesena 30. kolovoza 2018. – Luksemburg protiv Komisije

(Predmet T-516/18)

(2018/C 399/55)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Veliko Vojvodstvo Luksemburg (zastupnici: D. Holderer, agent i D. Waelbroeck, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi predmetnu tužbu dopuštenom i osnovanom;
- kao prvo, poništi Odluku Komisije od 20. lipnja 2018. o navodnoj državnoj potpori SA.44888 koju je Veliko Vojvodstvo Luksemburg primijenilo u korist Engiea;
- podredno, poništi Odluku Komisije od 20. lipnja 2018. o navodnoj državnoj potpori SA.44888 koju je Veliko Vojvodstvo Luksemburg primijenilo u korist Engiea u dijelu u kojem se njome nalaže povrat potpore;

— naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), jer Komisija nije dokazala selektivnost predmetnih mjera.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. UFEU-a, jer Komisija nije dokazala postojanje bilo kakve prednosti za Engie.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 4. i 5. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), jer je Komisija u biti provela prikriveno porezno usklađivanje.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. UFEU-a (SL 2015., L 248, str. 9.) i prava obrane.
5. Peti tužbeni razlog, koji je iznesen podredno i koji se temelji na povredi članka 16. gore navedene Uredbe 2015/1589, jer je Komisija naložila povrat potpore uz povredu temeljnih načela prava Unije.

Tužba podnesena 31. kolovoza 2018. – YG protiv Komisije

(Predmet T-518/18)

(2018/C 399/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: YG (zastupnici: S. Rodrigues i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi, kao prvo, tuženikovu odluku od 13. studenoga 2017. o neuvrštavanju tužitelja na popis promaknutih dužnosnika;
- poništi, nakon toga, tuženikovu odluku od 17. svibnja 2018. o odbijanju njegove žalbe protiv odluke od 13. studenoga 2017.;
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga:

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je tuženik prekršio članak 45. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije. Pobjana odluka se temeljila na određenim očitim pogreškama u ocjeni; usto, nije dostatno obrazložena i u njoj se nije dokazalo da se tužiteljeve zasluge ocijenilo u skladu s načelom jednakog postupanja.
  2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da je tuženik povrijedio načelo dobre uprave, kako je zaštićeno člankom 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, jer nije postupao pažljivo pri sastavljanju i obrazlaganju pobjane odluke.
-

Tužba podnesena 3. rujna 2018. – Global Silicones Council i dr. protiv ECHA-e**(Predmet T-519/18)**

(2018/C 399/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Global Silicones Council (Washington, D.C., Sjedinjene Američke Države) i 6 drugih (zastupnici: R. Cana, F. Mattioli, G. David, odvjetnici i D. Abrahams, *Barrister*)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- tužbu proglašiti dopuštenom i osnovanom;
- poništi pobijanu odluku, ⁽¹⁾ u dijelu u kojem se njome tri tvari Octamethylcyclotetrasiloxane (u daljnjem tekstu: D4), Decamethylcyclopentasiloxane (u daljnjem tekstu: D5) i Dodecamethylcyclohexasiloxane (u daljnjem tekstu: D6) uvrstavaju na popis tvari predloženih za posebno zabrinjavajuće tvari;
- podredno, poništi pobijanu odluku u pogledu jednog ili više tih uvrštavanja na popis predloženih tvari;
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka; i
- poduzme druge i daljnje mjere koje zahtjeva pravičnost.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženik počinio očitu pogrešku u svojoj ocjeni bioakumulativnih svojstava (u daljnjem tekstu: B) tvari D4, D5 i D6 i svojoj ocjeni toksičnih svojstava (u daljnjem tekstu: T) tvari D5 i D6 te je prekoračio svoju nadležnost i povrijedio članak 59. Uredbe 1907/2006:
  - oslonivši se na mišljenja Odbora država članica i Odbora za procjenu rizika, a da nije donio vlastitu ocjenu informacija koje je imao na raspolaganju i stoga unijevši pogreške kojima su ta mišljenja bila zahvaćena;
  - zaključivši da tvari D4, D5 i D6 ispunjavaju vPvB kriterije iz Priloga XIII. iako stalnost (P) i bioakumulacija (B) nisu bile utvrđene za isti odjeljak;
  - ne uzevši u obzir posebnu prirodu tvari D4, D5 i D6 (njihovu „hibridnu” prirodu) pri primjeni kriterija utvrđenog za bioakumulaciju u Prilogu XIII;
  - donijevši zaključke o bioakumulaciji (B/vB) tvari D4 i D5 koje dokaz na koji se oslanjao ne može održati;
  - ne ocijenivši novi dokaz o bioakumulaciji (B/vB) tvari D4 i D5 koji mu je bio dostupan poslije mišljenja Odbora država članica i Odbora za procjenu rizika;
  - ne uzevši u obzir sve relevantne informacije pri donošenju zaključka o bioakumulaciji (vB) tvari D6;
  - ne razmotrivši informacije o toksičnosti tvari D5 i umjesto toga identificiravši tvar D5 kao PBT na temelju prisutnosti tvari D4 kao nečistoće i identificiravši tvar D5 kao PBT bez posebnih ograničenja u pogledu sadržaja tvari D4 s kojima se Odbor država članica usuglasio;

- ne razmotrivši informacije o toksičnosti tvari i umjesto toga identificiravši tvar D6 kao PBT na temelju prisutnosti tvari D4 kao nečistoće i identificiravši tvar D6 kao PBT bez posebnih ograničenja u pogledu sadržaja tvari D4 s kojima se Odbor država članica usuglasio.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijanom odlukom povređuje načelo proporcionalnosti jer bi se uvrštavanjem na popis predloženih tvari prešle granice onoga što je prikladno i nužno za ostvarenje zadanog cilja i zato što nije riječ o najmanje ograničavajućoj mjeri kojom se tuženik mogao koristiti.

(¹) Odluka Europske agencije za kemikalije objavljena 27. lipnja 2018. „Uvrštavanje posebno zabrinjavajućih tvari na popis tvari predloženih za moguće uvrštenje u Prilog XIV” u dijelu u kojem se tri tvari Octamethylcyclotetrasiloxane (u daljnjem tekstu: D4), Decamethylcyclopentasiloxane (u daljnjem tekstu: D5) i Dodecamethylcyclohexasiloxane (u daljnjem tekstu: D6) uvrštavaju na popis tvari predloženih za posebno zabrinjavajuće tvari u skladu s člankom 59. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL 30.12.2006., L 396, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.).

Tužba podnesena 29. kolovoza 2018. – Billa protiv EUIPO-a – Boardriders IP Holdings (Billa)

(Predmet T-524/18)

(2018/C 399/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Billa AG (Wiener Neudorf, Austrija) (zastupnik: J. Rether, M. Kinkeldey, J. Rosenhäger, S. Brandstätter, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Boardriders IP Holdings LLC (Huntington Beach, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije Billa – prijava za registraciju br. 11 592 623

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. lipnja 2018. u predmetu R 2235/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 46. i 71. Uredbe br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s člankom 2. stavkom 2. točkom (i) i člankom 27. stavkom 2. Delegirane uredbe Komisije br. 2017/1430.

Tužba podnesena 4. rujna 2018. – ENGIE Global LNG Holding i dr. protiv Komisije**(Predmet T-525/18)**

(2018/C 399/59)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: ENGIE Global LNG Holding Sàrl (Luxembourg, Luksemburg), Engie Invest International SA (Luxembourg), ENGIE (Courbevoie, Francuska) (zastupnici: B. Le Bret, M. Struys, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- proglaši ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;
- kao prvo, poništi pobijanu odluku;
- podredno, poništi članak 2. navedene odluke u dijelu u kojem je naložen povrat potpore;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi podnesenoj protiv Odluke Komisije od 20. lipnja 2018. o državnoj potpori SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN) koju je Luksemburg proveo u korist društva ENGIE, tužitelji se pozivaju na devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na Komisijinoj pogrešci koja se tiče prava prilikom primjene prvog kriterija pojma državne potpore koji se odnosi na postojanje državne intervencije.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na Komisijinoj povredi pojma prednosti, jer Komisija miješa pojmove prednost i selektivnost, smatra da postoji gospodarska prednost na temelju kombiniranog učinka mjera koje su pojedinačno u skladu s pravom Zajednice i jer taj učinak analizira na temelju iskrivljavanja činjenica, kao i više pogrešaka koje se tiču prava i pogrešaka u ocjeni.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava i pogreškama u ocjeni koje je Komisija počinila prilikom definiranja dvaju referentnih okvira koje se razmatra alternativno (općeg i ograničenog) kako bi se dokazalo postojanje diskriminatorne iznimke u korist, s jedne strane, holding društava (LNG Holding i CEF) i, s druge strane, grupe ENGIE.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava i pogreškama u ocjeni koje je Komisija počinila u svojoj ocjeni postojanja iznimki i diskriminatornog postupanja u korist, s jedne strane, holding društava i, s druge strane, grupe ENGIE.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na pogreškama koje se tiču prava i pogreškama u ocjeni koje je Komisija počinila prilikom kvalifikacije selektivne prednosti koja proizlazi iz neprimjene luksemburškog pravila o zlouporabi prava.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na Komisijinoj pogrešci koja se tiče prava prilikom kvalifikacije predmetnih mjera kao individualne potpore.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na Komisijinoj povredi podjele nadležnosti između država članica i Unije, kao i na zlouporabi ovlasti koja joj je povjerena u području državnih potpora u svrhu intervencije u pogledu općih mjera koje proizlaze iz nacionalne politike u području izravnog oporezivanja.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na Komisijinoj povredi tužiteljevih postupovnih prava i na njezinoj povredi obveze obrazlaganja predviđene člankom 296. UFEU-a.

9. Deveti tužbeni razlog, koji se navodi podredno i koji se temelji na povredi članka 16. Uredbe Vijeća 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.) u dijelu u kojem je Komisija naložila povrat navodne predmetne potpore povredom općih načela prava Unije.

Tužba podnesena 26. lipnja 2018. – LL-Carpenter protiv Komisije

(Predmet T-531/18)

(2018/C 399/60)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: LL-Carpenter s.r.o. (Prag, Češka Republika) (zastupnik: J. Buřil, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije C(2018) 4138 *final* od 26. lipnja 2018. u predmetu AT.40037 — Carpenter/Subaru o odbijanju, u skladu s člankom 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (u daljnjem tekstu: Uredba br. 1/2003) i člankom 7. stavkom 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 773/2004 od 7. travnja 2004. o postupcima koje Komisija vodi na temelju članaka 81. i 82. Ugovora o EZ-u (u daljnjem tekstu: Uredba br. 773/2004), tužiteljeve pritužbe podnesene 6. rujna 2012. u skladu s člankom 7. Uredbe br. 1/2003 zbog navodne povrede članka 101. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je pobijana odluka zahvaćena pogreškom koja se sastoji od pogrešne pravne ocjene i očito pogrešne činjenične ocjene.
  - Europska komisija je pogrešno ocijenila činjenice pri donošenju zaključka da se nacionalno tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja u Češkoj Republici bavilo postupanjem koje je protivno tržišnom natjecanju za koje je tužitelj bio optužen (u dijelu koji se odnosi na Češku Republiku) te je dala pogrešnu pravnu ocjenu predmeta prema kojoj su uvjeti za primjenu članka 13. Uredbe br. 1/2003 bili ispunjeni (u dijelu koji se odnosi na Češku Republiku).
  - Europska komisija nije temeljito ispitala sve činjenične i zakonske okolnosti o kojima ju je obavijestio tužitelj i zbog toga je nepravilno ocijenila činjenice pri donošenju zaključka da tužiteljeva pisana očitovanja nisu dovela do drukčije ocjene pritužbe i da utvrđenje da je došlo do povrede članka 101. UFEU-a nije bilo vjerojatno te je dala pogrešnu pravnu ocjenu predmeta prema kojoj su uvjeti za primjenu članka 7. stavka 2. Uredbe br. 773/2004 bili ispunjeni.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je pobijana odluka zahvaćena postupovnom pogreškom jer Europska komisija u odluci ne pruža odgovarajuće obrazloženje.
  - Europska komisija nije navela koje je prioritete razmatrala kada je odlučila da neće provesti daljnja ispitivanja u predmetu, već se samo pozvala na očekivano visoke troškove daljnjih ispitivanja.

- Europska komisija nije objasnila kako je ocijenila dokaze ili zbog čega nije uzela u obzir činjenične i zakonske okolnosti o kojima ju je obavijestio tužitelj ili zašto je svoju odluku o odbijanju pritužbe temeljila samo na tvrdnjama iz pisanih očitovanja društva protiv kojeg je pritužba bila usmjerena.

Tužba podnesena 6. rujna 2018. – Wanda Films i Wanda Visión protiv EUIPO-a – Dalian Wanda Group Co. (WANDA FILMS)

(Predmet T-533/18)

(2018/C 399/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Wanda Films, SL (Pozuelo de Alarcón, Španjolska) i Wanda Visión, SA (Pozuelo de Alarcón) (zastupnik: C. Planas Silva, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Dalian Wanda Group Co. Ltd (Dalian, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije WANDA FILMS – prijava za registraciju br. 13 912 829

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. lipnja 2018. u predmetu R 401/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati ovu tužbu, argumente i dokumente (uključujući one podnesene s ovom tužbom i one koje je tužitelj podnio tijekom postupka povodom prigovora i žalbenog postupka);
- poništi pobijanu odluku;
- donese odluku o prihvatanju registracije žiga koji je tužitelj štitio ovom tužbom.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 11. rujna 2018. – Société des produits Nestlé protiv EUIPO-a – European Food (fitness)

(Predmet T-536/18)

(2018/C 399/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Švicarska) (zastupnici: A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht, C. Elkemann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: European Food SA (Păntășești, Rumunjska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije fitness – Žig Europske unije br. 2 470 326

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. lipnja 2018. u predmetu R 755/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije žalbu protiv odluke Odjela za poništaje 5802 C od 18. listopada 2013.;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 72. stavka 6. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 95. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) u vezi s člankom 59. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 59. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 14. rujna 2018. – Dickmanns protiv EUIPO-a**(Predmet T-538/18)**

(2018/C 399/63)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužiteljica: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Španjolska) (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi utvrđenje priopćeno EUIPO-vim dopisom od 14. prosinca 2017., prema kojem tužiteljin ugovor kao člana privremenog osoblja EUIPO-u prestaje 30. lipnja 2018., i ako je za to potrebno, poništi također i utvrđenja priopćena EUIPO-vim dopisima od 23. studenoga 2013. i 4. lipnja 2014.;
- naloži EUIPO-u da tužiteljici isplati primjereni iznos naknade štete, koji će procijeniti Opći sud, u pogledu nematerijalne i neimovinske štete koja je tužiteljici nastala EUIPO-vom odlukom navedenom u prvoj točki; i
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim razlozima.

1. Očita pogreška u ocjeni, neizvršavanje diskrecijskog prava Ureda, povreda načela nediskriminacije i jednakog postupanja, povreda načela zabrane arbitrarnosti

Tužiteljica tvrdi da je EUIPO protuzakonito propustio primijeniti svoje direkcijsko pravo da drugi put produlji tužiteljin ugovor u skladu s člankom 2. točkom (f) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije (u daljnjem tekstu: Uvjeti zaposlenja ostalih službenika), ili je u svakom slučaju, propustio djelovati u razumnom roku prije isteka ugovora o radu.

2. Povreda Smjernica za produljenje ugovora na određeno vrijeme članova privremenog osoblja (u daljnjem tekstu: Smjernice), načela dobre uprave, načela nediskriminacije i jednakog postupanja te načela prema kojem se za prestanak ugovora člana privremenog osoblja u skladu s člankom 2.a odnosno člankom 2.f Uvjeta zaposlenja ostalih službenika zahtijeva opravdan razlog („*iusta causa*”) i povreda članka 30. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), Direktive Vijeća 1999/70/EZ (¹), Okvirnog sporazuma (osobito njegova članka 1.b i članka 5. točke 1.) te članka 4. Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 158

Tužiteljica smatra da se „odredba o prestanku” iz njezina ugovora nije više smjela primijeniti nakon usvajanja Smjernica, s obzirom na to od njihova uvođenja one čine mjerodavnu postupovnu metodu EUIPO-a u pogledu produljenja ugovora privremenog osoblja, te stoga zabranjuju primjenu odredbe o prestanku.

Tužiteljica nadalje tvrdi da opravdani razlog za prestanak ugovora koji je proračunske naravi mora odgovarati relevantnom mjestu.

3. Povreda Smjernica, što također čini bitnu povredu postupka, te povreda načela nediskriminacije i jednakog postupanja, načela dobre uprave i dobrog financijskog upravljanja, prava na saslušanje prije donošenja nepovoljne odluke (članak 41. stavak 2. točka (a) Povelje), dužnosti brižnog postupanja Ureda i obveze uzimanja u obzir tužiteljičinih legitimnih interesa, očita pogreška u ocjeni prilikom odvagivanja tužiteljičinih interesa i interesa službe, povreda zabrane arbitrarnosti
4. Povreda članka 8. stavka 1. druge i treće rečenice Uvjeta zaposlenja ostalih službenika te zabrane uzastopnog zapošljavanja na temelju ugovora na određeno vrijeme

U tom pogledu tužiteljica tvrdi da je EUIPO – očito kako bi izbjegao posljedice iz članka 8. stavka 1. treće rečenice Uvjeta zaposlenja ostalih službenika – s njom sklopio niz uzastopnih ugovora na temelju članka 2. točke (b) i članka 2. točke (a) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, iako se njezine aktivnosti tijekom tog razdoblja nisu promijenile. Stoga je prvi tužiteljičin ugovor valjan na neodređeno vrijeme bez odredbe o prestanku.

5. Protupravno zadržavanje odredbe o prestanku u okviru Protokola o ponovnom zapošljavanju te povreda legitimnih očekivanja, tužiteljičinih legitimnih interesa i dužnosti brižnog postupanja pri primjeni odredbe

Petim tužbenim razlogom tužiteljica tvrdi da EUIPO nije više smio primijeniti odredbu o prestanku nakon što je od potpisivanja ugovora 2005. proteklo dugo razdoblje.

6. Povreda tužiteljičinih legitimnih očekivanja, dužnosti brižnog postupanja Ureda o tužiteljici te neuzimanje u obzir njezinih legitimnih interesa; očita pogreška u ocjeni interesa službe

Šestim tužbenim razlogom tužiteljica tvrdi da se EUIPO-vom odlukom da se njezin ugovor ne produlji povređuju njezina legitimna očekivanja, dužnost brižnog postupanja te njezini legitimni interesi. Istodobno, imajući u vidu tužiteljičin vrlo dobar radni učinak, to je također očita pogreška u ocjeni s obzirom na interese službe.

7. Povreda odredbe o prestanku u članku 5. tužiteljičina ugovora o radu

U okviru sedmog tužbenog razloga tužiteljica tvrdi da je EUIPO prilikom primjene odredbe o prestanku pogrešno primijenio članak 47. točku (b) podtočku ii. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, umjesto – kao što je to utvrđeno u odredbi o prestanku – članak 47. točku (c) podtočku i. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, te da je otkazni rok tako trebao biti 10 mjeseci umjesto roka od 6 mjeseci koji je utvrdio EUIPO.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Tužba podnesena 11. rujna 2018. – ASL Aviation Holdings i ASL Airlines (Irska) protiv Komisije

(Predmet T-540/18)

(2018/C 399/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: ASL Aviation Holdings DAC (Swords, Irska) i ASL Airlines (Irska) Ltd (Swords) (zastupnici: N. Travers, *Senior Counsel*, H. Kelly, K. McKenna i R. Scanlan, *Solicitors*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi tuženikovu odgovornost na temelju članka 268. UFEU-a i članka 340. stavka 2. UFEU-a za štetu koju su tužitelji pretrpjeli, u iznosu od oko 263,6 milijuna eura ili u drugom iznosu za koji Sud odluči da je prikladan, koja proizlazi iz nezakonitosti Odluke Komisije C(2013) 431, predmet COMP/M.6570 UPS/TNT Express, od 30. siječnja 2013. kojom se zabranjuje koncentracija između UPS-a i TNT Express NV-a, te posljedično Komisijine povrede ASL-ovog prava na dobru upravu;
- naloži tuženiku plaćanje zateznih kamata koje teku od dana objave presude Suda kojom se odlučuje o ovoj tužbi do potpune isplate po stopi koju za glavne operacije refinanciranja određuje Europska središnja banka uvećanoj za dva postotna poena na iznos od 263,6 milijuna eura ili na drugi iznos za koji Sud odluči da je prikladan; i
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelji zahtijevaju naknadu štete koju su navodno pretrpjeli kao posljedicu Odluke Komisije C(2013) 431, predmet COMP/M.6570 UPS/TNT Express (u daljnjem tekstu: odluka) koja je poništena presudom od 7. ožujka 2017., *United Parcel Service/Komisija*, T-194/13, EU:T:2017:144.

U potporu tužbi, tužitelji ističu pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Odluka zahvaćena ozbiljnim povredama pravnih pravila kojima je cilj pružanje zaštite pojedincima, uključujući tužiteljima, što kao izravnu posljedicu ima da su tužitelji bili lišeni mogućnosti ostvarenja koristi povezanih sa sporazumima koje su sklopili u studenom 2012.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je tuženikovo postupanje u vidu značajnog nepridržavanja odgovarajućih postupaka pri njegovom ocjenjivanju prijavljene koncentracije, koje je dovelo do poništenja Odluke, toliko daleko od pristupa koji je u skladu s pravima tužitelja na dobru upravu i tuženikovom obvezom dužne pažnje u provedbi tog ocjenjivanja kako je to zajamčeno u članku 18. stavku 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004⁽¹⁾, članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i općim načelima prava Unije, da su pravna pravila kojima je cilj pružanje zaštite svim pojedincima na koje se Odluka izravno odnosi, uključujući tužiteljima, povrijeđena.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Odluka nadalje zahvaćena očitim i ozbiljnim nedostacima koji utječu na tuženikovo ocjenjivanje prijavljene koncentracije, kao što to UPS tvrdi u tužbi zbog izvanugovorne odgovornosti koju je protiv Komisije podnio u predmetu T-834/17 – na koju se u interesu ispravnog i učinkovitog sudovanja oslanjanju tužitelji u onoj mjeri u kojoj je to nužno za potporu njihove tužbe za naknadu štete – uzimajući u obzir: analizu koncentracije cijena, analizu učinkovitosti, ocjenu FedExove konkurentnosti i ocjenu intenziteta tržišnog natjecanja koju je tuženik donio u Odluci.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da tužitelji imaju pravo na naknadu štete na temelju tuženikove izvanugovorne odgovornosti zbog toga što je nezakonitim donošenje Odluke i sprečavanjem prijavljene koncentracije povrijedio slobodu poduzetništva tužitelja i njihova prava na vlasništvo zaštićena člancima 16. i 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i općim načelima prava Unije.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da su te povrede zauzvrat tužiteljima prouzrokovale štetu jer da se nisu dogodile tužitelji bi bili u mogućnosti ostvariti koristi od sporazuma koje su sklopili u studenom 2012. slijedom čega bi se sada putem naknade štete oni trebali staviti u položaj u kojem bi bili da nije bilo nezakonitosti Odluke te je ova tužba jedino sredstvo da im se takva naknada osigura.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (Uredba EZ o koncentracijama) (SL 2004., L 24, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 5., str. 73.)

Tužba podnesena 17. rujna 2018. – Wanda Films i Wanda Visión protiv EUIPO-a – Dalian Wanda Group Co. (wanda films)

(Predmet T-542/18)

(2018/C 399/65)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Wanda Films, SL (Pozuelo de Alarcón, Španjolska) i Wanda Visión, SA (Pozuelo de Alarcón) (zastupnik: C. Planas Silva, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Dalian Wanda Group Co. Ltd (Dalian, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: Wanda Films, SL

Predmetni sporni žig: prijava za figurativni žig Europske unije wanda films – prijava za registraciju br. 13 902 994

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. srpnja 2018. u predmetu R 829/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati ovu tužbu, argumente i dokumente (uključujući one dostavljene s ovom tužbom te one koje je tužitelj dostavio tijekom postupka povodom prigovora);
- poništi pobijanu odluku;
- donese odluku o prihvatanju registracije figurativnog žiga koju tužitelj štiti ovom tužbom.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 17. rujna 2018. – XK protiv Komisije**(Predmet T-543/18)**

(2018/C 399/66)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* XK (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- proglasi i presudi da se poništava pojedinačna odluka o tomu da mu se više ne dodjeljuje naknada za obrazovanje koja se odnosi na njegovu djecu počevši od školske godine 2017/2018 koja je prvi put iskazana u njegovoj obračunskoj ispravi za plaću za studeni 2017. i obrazložena u poruci elektroničke pošte od 7. studenoga 2017.;
- tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.*

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3. stavka 1. priloga VII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije i općih provedbenih odredbi u vezi s naknadom troškova za liječenje, jer je tuženikova promjena tumačenja povrijedila stečena prava, legitimna očekivanja, pravnu sigurnost i načelo dobre uprave.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava djeteta, prava na obiteljski život i prava na obrazovanje.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja i nediskriminacije.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da u stvarnosti nisu odvađnuti tužiteljevi interesi i na nepoštovanju načela proporcionalnosti u pobijanoj odluci.

Tužba podnesena 13. rujna 2018. – ArcelorMittal Bremen protiv Komisije**(Predmet T-544/18)**

(2018/C 399/67)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* ArcelorMittal Bremen GmbH (Bremen, Njemačka) (zastupnici: S. Altenschmidt i D. Jacob, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s čl. 265. UFEU-a utvrdi da je Komisija povrijedila čl. 52 st. 2. Uredbe Komisije (EU) br. 389/2013 ⁽¹⁾ jer je propustila središnjem administratoru naložiti da uzme u obzir promjenu nacionalne tablice o kojoj ju je 8. veljače 2018. obavijestila Savezna Republika Njemačka u pogledu tužiteljeva operatera oznake EU-ID DE00000000000060 u EUTL-u;
- podredno, poništi Komisijinu odluku od 31. kolovoza 2018. u vezi s tužiteljevim zahtjevom od 14. svibnja 2018.;
- tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim razlozima:

Povređa prava Unije

Tužitelj navodi da Komisija ima obvezu donijeti odluku prema čl. 52. st. 2. Uredbe br. 389/2013 jer je promjena nacionalne tablice u skladu sa zahtjevima propisanim pravom Unije.

Nadalje ističe da povijesnu razinu djelatnosti vezanu za proizvod sinteriranu rudaču prema odredbama Odluke Komisije 2011/278/EU ⁽²⁾ treba utvrditi na osnovi izmjerenih količina sinterirane rudače, koje se mjere pri zatvaranju postrojenja za sinterizaciju.

Naposlijetku tužitelj smatra da se sinteriranu rudaču, koja, nakon što je se proizvede u okviru pripreme zasipa u visokoj peći, ponovno prođe kroz rešeto i koja se kao reciklažni materijal ponovno dodaje u postrojenje za sinterizaciju, ne smije oduzeti pri utvrđivanju razine djelatnosti postrojenja za sinterizaciju.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 389/2013 od 2. svibnja 2013. o uspostavi Registra Unije u skladu s Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, odlukama br. 280/2004/EZ i br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o ukidanju uredbi Komisije (EU) br. 920/2010 i br. 1193/2011 (SL 2013., L 122, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 31., str. 190.).

⁽²⁾ Odluka Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (priopćena pod brojem dokumenta C(2011) 2772) (SL 2011., L 130, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 257.).

Tužba podnesena 17. rujna 2018. – XM i dr. protiv Komisije

(Predmet T-546/18)

(2018/C 399/68)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: XM i 26 drugih tužitelja (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluke kojima se nanosi šteta različitim tužiteljima putem odluka tijela za imenovanje o tomu da im se ne dodjeli naknada troškova školovanja za 2017/2018 godinu koje se očituju na različite načine s obzirom na posebne okolnosti svakog od tužitelja;

- ili u obliku pojedinačne odluke (konkretnije, poruke elektroničke pošte) u kojoj se navodi upravo odbijanje naknade;
- ili navođenjem „processed” u njihovom Sysperu što je tužitelj smatrao odlukom o odbijanju jer obračunska isprava o plaći koja je uslijedila nakon toga u sljedećem mjesecu (najkasnije 10. jer je riječ o datumu slanja obračunskih isprava) ne sadrži nikakvu naknadu ili sadrži samo naknadu putnih troškova;
- ili u obliku potpunog nepostupanja u vezi s razmatranim zahtjevom, nakon četiri mjeseca od njegova podnošenja, kao da je zahtjev implicitno odbijen;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

- Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3. stavka 1. priloga VII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije i općih provedbenih odredbi u vezi s naknadom troškova liječenja, jer je tuženikova promjena tumačenja povrijedila stečena prava, legitimna očekivanja, pravnu sigurnost i načelo dobre uprave.
- Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava djeteta, prava na obiteljski život i prava na obrazovanje.
- Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načelâ jednakog postupanja i nediskriminacije.
- Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da u stvarnosti nisu odvagnuti interesi tužitelja i na nepoštovanju načela proporcionalnosti u pobijanoj odluci.

Tužba podnesena 19. rujna 2018. – Sensient Colors Europe protiv Komisije

(Predmet T-556/18)

(2018/C 399/69)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Sensient Colors Europe GmbH (Geesthacht, Njemačka) (zastupnici: M. Hagenmeyer, D. Zechmeister i W. Berlit, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 31. srpnja 2018. (DG Sante/E2/RP/amf(2018)4523972), klasificira kao nevaljan zahtjev za odobravanje stavljanja nove hrane na tržište unutar Unije i ažuriranje popisa Unije u skladu s člankom 9. Uredbe (EU) 2015/2283 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ pod referentnim brojem NF 2018/0355 te okonča postupak povodom zahtjeva; i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na jednom tužbenom razlogu u okviru kojeg tužitelj ističe povredu članka 6. stavaka 1. i 5. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/2469 ⁽²⁾, te članka 10. stavka 1. u vezi sa stavkom 3. i člankom 11. stavkom 1. ili u vezi s člankom 12. stavkom 2. Uredbe 2015/2283.

U vezi s tim tužitelj među ostalim ističe da je tuženik pogrešno smatrao da predmet tužbenog zahtjeva, odnosno bojila na bazi sušenih cvjetova *Clitoria ternatea*, ne ulazi u područje primjene Uredbe 2015/2283 i da je prehrambeni aditiv smislu članka 3. stavka 2 točke (a) Uredbe br. 1333/2008.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2015/2283 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o novoj hrani, o izmjeni Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 258/97 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Komisije (EZ) br. 1852/2001 (SL 2015., L 327, str. 1.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/2469 od 20. prosinca 2017. o utvrđivanju administrativnih i znanstvenih zahtjeva u vezi sa zahtjevima iz članka 10. Uredbe (EU) 2015/2283 Europskog parlamenta i Vijeća o novoj hrani (SL 2017., L 351, str. 64.)

Tužba podnesena 20. rujna 2018. – LG Electronics protiv EUIPO-a – Beko (BECON)

(Predmet T-557/18)

(2018/C 399/70)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: LG Electronics, Inc. (Seoul, Južna Koreja) (zastupnik: M. Graf, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Beko plc (Watford, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije BECON – prijava za registraciju br. 13 142 336

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. srpnja 2018. u predmetu R 41/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se njome odbija žalba protiv odluke Odjela za prigovore;

— naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 13. rujna 2018. – Atos Medical protiv EUIPO-a – Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (medicinski flaster)

(Predmet T-559/18)

(2018/C 399/71)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Njemačka) (zastupnik: K. Middelhoff, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Köln, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 1339246-0009

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. lipnja 2018. u predmetu R 2215/2016-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova,

U slučaju da se u postupak uključi intervenijent, tužitelj od Općeg suda nadalje zahtijeva da:

- naloži intervenijentu snošenje vlastitih troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 4. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- Povreda članaka 5. i 6. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- Povreda članka 25. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002.

Tužba podnesena 13. rujna 2018. – Atos Medical protiv EUIPO-a – Andreas Fahl Medizintechnik – Vertrieb (medicinski flaster)

(Predmet T-560/18)

(2018/C 399/72)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Njemačka) (zastupnik: K. Middelhoff, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Andreas Fahl Medizintechnik – Vertrieb GmbH (Köln, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 1339246-0004

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. lipnja 2018. u predmetu R 2216/2016-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- EUIPO-u naloži snošenje troškova.

U slučaju da druga stranka intervenira u postupak, tužitelj također zahtijeva da:

- se intervenijentu naloži snošenje vlastitih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda čl. 4. st. 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002
- povreda čl. 5. i čl. 6. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002
- povreda čl. 25. st. 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002

Tužba podnesena 21. rujna 2018. – YP protiv Komisije

(Predmet T-562/18)

(2018/C 399/73)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: YP (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

utvrdi i presudi da se,

- poništava Komisijina odluka od 18. rujna 2017. kojom mu je izrečena stegovna mjera ukora;
- tuženiku nalaže snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni koju je tuženik počinio time što je smatrao da je tužitelj povrijedio svoje obveze koje proizlaze iz članka 12. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije.

Rješenje Općeg suda od 11. rujna 2018. – Medora Therapeutics protiv EUIPO-a – Biohealth Italia (LITHOREN)

(Predmet T-776/17) ⁽¹⁾

(2018/C 399/74)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 63, 19. 2. 2018.

Rješenje Općeg suda od 11. rujna 2018. – Reiner Stemme Utility Air Systems protiv AESA-e

(Predmet T-371/18) ⁽¹⁾

(2018/C 399/75)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 276, 6. 8. 2016.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR